မခနှခင်းဆီး

“အား . . . ဟား . . . ဆောက်ရှမ်းလှပါလားဟာ မင်းကတော့ ရောက်တဲ့နေရာမှာမွှန်ကြောင်တိုဘဲ . . .

မင်းကြည့်စမ်းပါဦး ငါလွှဲ့ ဘာသာလို့ မင်းကြီး ဧရာနဲ့တာကြီးတွေမှာတိုး ဒါတောင်ပယ်သေးတို့ ကြီးမျှားကြီးယဉ်တော့ ဟင်းဟင်းဟင်း . . .

ရန်ကုန်မြို့တော် လူအ. . .သာဓိုင်းဖြစ်တဲ့ ဝရော့ကဲ့အအေးတိုင်တာနိုင်မှာထိုင်ယင်း ဆ. . .ပါအတိုင်း အဖိုအရပြောနေကြလေသည်၊ ထိုင်တံမှာရှင်း ဆိုင်ရှင်ကလည်း လူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်နေလို့ လွတ်လွတ် လပ်လပ်ဘဲ မိန်းကလေးထိုင်ခုံအရာကို ခိုမွမ်းနေနီးတွင်နေကြပါတယ်၊ နှစ်ယောက်လုံး ၂၅နှစ်လောက်နှိုးယိုထင်ရပါတယ်၊ ရုပ်ကလေးတွေကလဲ အချိန်အသား ကျကြီးလေးတွေနဲ့ရုပ်နဲ့စွာ အမျိုးအဆက်ကျကုပါတယ်။

ဟနေ့ရုံကုန်မှာလေ့ပုံနှာသနေတဲ့ . . . ဆောင်းကောင်ခတိုင် ဝင်းသာကြတဲ့ နှင်းယောက်ထဲက ဖျန်ဝတ္တစာဆေးစက်စက် နေတာတဲ့ကောင်ကလေး ဝနေသွားပေါ့ . . . ၂၄နှစ်ရှိ ရွတ်ချောက်ချောက်နဲ့ ကျောသမွှိန်းကလေး မွေ့တက်၊ လိုက်ကြည့်တာတဲ့ကောင်ကတော့ . . . ဘကျော်ရန်နိုင်လို့မှတ်ထားပါ။ ဒီနဲ့ရှင်းနှစ်ခွက်တာ့ပ်သောက်ယင်း မျက်စိကိုချက်ထဲပြွတ်မကျဲ့ဘယ် ကောင်မလေးတွေကို လိုက်ကြည့်နေပါတယ်။ နေသွေးကတော့ ထုံးစံအတိုင်း ဝင်တည့်တည်ဘဲပေါ့။

ဟာဟော့ကောင် ... ဟိုမှာကြည့်စမ်း မမ ... ဘယ်လောက် လှသလဲ ...

ဟာ ... နွားရဲ့ ... အဲဒါငါ့ရဲ့အမ (၂)ဝမ်းကွဲ ... မြစ်ရပြန်ပြီ ...

မယုံဘူးလား ... မမ ... မမြိမ်း ...

အဲဒါလာရာကို မျက်စိမှိတ်နှာလှည့်လာတဲ့ နေသွေး အစ်မရဲ့အလှဟာ ... ကျော်ရှန်နိုင်ပါစ်ထဲက ဒိန်ချဉ်တွေကို အသက်ရှူမှားပြီး နှာခေါင်းထဲရှိုက်လိုက်ပါတယ်။

ဟယ် ... ခေါင်းလေး ဘာလဲ ... နင်က အားတာနဲ့ လာနေတယ်ပေါ့လေ ... ဟုတ်လား။

မဟုတ်ပါဘူး မခဲ့ ... ကျွန်တော်ဒိန်ချဉ် မသောက်ရတာကြာလို့ပါ မတို့ဘာသောက်မလဲ ...

နေပါစေ ... ငါသွားစရာရှိတယ် ...

တစ်ခုခုသောက်သွားပါ မရဲ့ ... ကျွန်တော်ဒကာခံ ပါ့မယ်။

နောက်မှပေါ့ ... အခုတော့အချိန်မရဘူး ...။

တသိမ့်သိမ့်လှုပ်ရှားသွားသော မမြိမ်း၏ တင်ပါးကြီးကို မက်မောစွာကြည့်ရင်း ...

ငါ့ကို မိတ်ဆက်ပေးပါလားကွာ ...

အမယ် ... ရာရာစစ ... မင်းလိုဖွန်ကြောင်ကို မိတ်ဆက်ပေးလို့ ဖြစ်မလားဟ ...

ငါ ... နိုးခြေကျပါ

သွားစမ်းပါကွာ ...

မဟုတ်ဘူးကွာ ... ငါတကယ်ကြိုက် ...

သူ့ကို ... မင်းမရနိုင်ပါဘူး ... ကြိုးစားမနေနဲ့။

ဘာဖြစ်လို့လဲ ...

သူကယောက်ျားကို သိပ်မုန်းတာကွ၊ နောက်ပြီး သူ့အမေတစ်ယောက် ယောက်ျားနဲ့ကွဲလို့ သတ်သေသွား ရှာတယ်။ ဒါကြောင့် ... ယောက်ျားမယူဘူးလို့ သန္နာချ ထားတယ်ကွ။ သိပ်ချမ်းသာတော့ တော်ရုံလူလဲ မကပ်နိုင်ဘူး။ အမေအဖေတွေကလဲ သမီးတစ်ယောက်ထဲရို့ လင်မယူ စေချင်ဘူး။ လာရိုက်တဲ့ကောင်တွေကို သူ့အမေကို လှမ်းပြီး နှိတ်နိုင်းတဲ့အထိဘဲ ...။

နှမြောစရာကွာ ... လူဖြစ်ပြီးမှ အလဟဿဘဝကို ကုန်ဆုံးသွားမယ်ဆို ...

တော်ကွာ ... နားငြီးတယ် ...

ငါ့ကိုအိမ်တော့ ပြောထားကွာ ... ငါကြုံရင် ဝင်လည်ရအောင်လေ။

ဘာလုပ်ဖို့လဲ ... အလစ်သုတ်ဖို့လား ...

အေး ... မမြိမ်းကို ... မ ... ဖို့ ...

သိချင်ကိုယ်ဟာကိုယ်စုံစမ်း ... နှမလင်ငေ ဖော် ဖင်ကျိန်းတဲ့ ... ငါတော့ ... မပြောနိုင်ဘူး ...

ဖင်ကျိန်းယင် ငါချပေးမယ် ... အိမ်လိုက်ခဲ့ ...

မမြိမ်း ... မမြိမ်း ...

အေးစက်စက်အကြည့်နဲ့အတူ ... ဓာတ်ကျအောင် စကားလုံးများ ထွက်ပေါ်လာပါတယ် ...

ခင်းကို ငါမသိဘူး ... ဘာလဲ ... ငါ့ကို
နောက်သွက်တာလား။

ရှာ ... ဧ ... မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်နေသွေးနဲ့
တိုးနေတာ ... ဒီနံ့ရှင်သောက်ယင်း ... မမနဲ့တွေ့တာလေ၊
ပျော်ပီတော့သူသား ...၊

ဩ ... ခင်းလား ... အဲဒါ ... ဘာလုပ်ရမှာလဲ
ဘာလဲ ... လမ်းစရိတ်ပြတ်သွားလို့လား ... ပြော ..
ဘယ်လောက်လိုလဲ ...

ဟာ ... မဟုတ်ပါဘူး ... မမနဲ့ ခင်ချင်လို့ပါ၊
အံမယ် ... မင်းကိုရှာတိတ်ကများ ... ငါ့ကို ဘာလဲ ...
ညီမလေးလေး ပြောရင်လား ... ဖယ်စမ်းပါကွာ ... ငါ့မှာ
အချိန်မရှိဘူးကွဲ ...

ပြီးနိုင်တဲ့ ... အသံမားကတဲ့ကြောင့် ဘာပျက်တဲ့
သောက်ကောင့် မနည်းပါဘူး ... အခုလဲ ကျော်ရန်နိုင်
တစ်ယောက် အရှင်ပျော်သလို ကြိုးစားနေလေရဲ့ ... မီးသတ်နဲ့
များ၊ သူ့ချိန်အိုင်မှာရှိတဲ့ ခင်ယော်မုန့်တိုက်နားက
... သုတ်ခြေတင်ပါတော့တယ် ..

ကျော်ရုပ်ပြီတစ်ခွက်သောက်ရင်းနဲ့ ... လောကကြီး
ဟာ ... ဝေနေးချိုးကားထဲကလို
... တေးပွဲတိုးတွက်ပြတဲ့ အံတိုင်း ...
နေသွေးရဲ့ ... ကားဂုဏ်ကြီး သွားပါတယ်။

ကျော်ရန်နိုင်ရဲ့အခန်းရောက်တော့ သတော့သား ...
ရှိဘူးခင်ဗျာ၊ ဝဲ့သွားသတဲ့ ... သူ့ရဲ့ ... ညစ်တက်

ပေးတာနေတဲ့ အခန်းကိုတော့ ... သူကိုယ်တိုင်က ကောင်မလေး
တစ်ယောက် ရှင်းနေလေရဲ့ ...

ကျော်ရန်နိုင်ကိုသိနေကာရို ဘာမှမပြောဘဲ နေသွေး
ကတင်ပေါ် တက်အိပ်နေတာကို ကြည့်နေပါတယ် ...။
ပြီးတော့ ... အသာအသာပဲ တိုက်လက်ကြမ်းကို
ဆက်တိုက်နေပါတော့တယ်၊ သူ့ကို ... ဂျောဝေးယင်း
ဘာလုပ်လုပ်နဲ့ ကြမ်းတိုက်တဲ့ ကောင်မလေးရဲ့ နောက်ပိုင်းဟာ
အောင်ဘင်စင်ရဲ့ လျှမ်းနေတဲ့ ရေအိုးလိုပါလဲလားလို့ ...
အရက်သမား သံဝေဂရမိတယ် ...

ဟုတ်တယ်လေ ... ကောင်မလေးဟာ အသက်(၂၀)
ကျော်လောက်ရှိမယ်။ နေသွေးရဲ့ အဖေသေသွားတော့
တစ်တန်ရှန်ရှန်ပြစ်သူ ... တာဝရာသာဝရဲ့ သမီးမှီလေးပါ။
နေသွေးအဖေဦးဝေမင်းဟာ ... ဒီဖက်မှာတော့ အတော်
ဝါသနာပါသူပါ ... ကောင်မလေးကို သူ့အမေဖက်က အမျိုး
ဆိုပြီး အိမ်ကမယားကို လိမ်ထားတယ်။ အဲဒီတကြည့်ကြည့်
ထားတယ်။ ပလောင်တောင်တက်နေတဲ့သဘောပါ ...

အရက်အရှိန်ကလဲကြွ အရင်ထဲကလဲ ကဏာသာနတဲ့
ကျော်ရန်နိုင်ဟာ ... ဦးဝေမင်းရဲ့ မွေးစားသမီး နောက်ပိုင်းကို
ကြည့်ရင်း ... စိတ်တွေ ... သောင်းကျန်းလာပါတော့တယ်။
သောင်းကျန်းဘဲ နေနိုင်ပါ့လား ... ကရင်မဝိတ် ...
နေတဲ့ ရောမတောင်ပါးကြီးတွေဟာ ... လမ်းတချက်
လျှောက်တိုင်း တုန်တုန် ... ကုန်တုန်အလှနဲ့ ... တွေ
ဘာတည်းက ကြိုက်နေတာ ... အခုတော့ ... ရအောင်

ဘားလိုက်မတဲ့လို့ အရက်နံ့းဝေနေတဲ့ဦးနှောက်ကနေ ဥာဏ်နီ ဥာဏ်နက်တွေ ညှပ်ထုတ်နေပါတယ် ...

ဒယိမ်းဒယိုင်နဲ့ ... ကုတင်ပေါ်ကဆင်းရင်း ဟဲ့ ... နော်ရင်မူ ... ဓတ ... ငါ့ကို ကျောလာနှိပ်ပေးပါအုံး ... အံချင်လို့ ...

တကာတိရိုးသားဖြူစင် သူ့ရဲ့ ... မာယာများတဲ့ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ရဲ့ အရှုရာယ်ကို မစဉ်းစားဘဲ အသာ ထွဲပြီး လက်ဆေးကြောကန်ဆီ ခေါ်ခဲ့ပါတယ် ...။ ညှစ်ပြီး အန်ပေမဲ့ ဘာမှ ထွက်မလာပါဘူး ...။ ဒါပေမဲ့ ... တအေ့အေ့နဲ့ အခြေအနေ ဆိုးသလိုလုပ်ယင်းက ... အနောက်တည့်တည့်မှာရှိနေတဲ့ ... နော်ရင်မူလက်ကို လက်နဲ့ လိုက်စမ်းနေပါတယ် ... သဘောကတော့ အားကိုးတကြီးနဲ့ ကိုင်တွဲထားသည့်ပုံ။ ကရင်မလေးကတော့ မတုန်မလှုပ်ပါဘဲ ... ဟဲ့ ... လူမောသလို့ ... သဘောထားပုံရပါတယ် ...။ သူ့စခီ ... ဥာဏ်ယင်လဲ ဆိုးနိုင်ပေးရတာဘဲ မဟုတ်လား ပြီ ... ဆိုးဆိုင်လိုက်ပြီဆိုယင် တုံးကန်နဲ့ဘဲ ...

အခုလဲ ... ဒီလူကြီးဟာ မကာနေယင် ဆိပ်တော့ မှာဘဲ ... လေးလေးအယ် မြွေတစ်ကောင်လို လိမ်ကျွေးပြီး နောက်ကိုလာကျဲလက်ဟာ သူမရဲ့ နှစ်လောက်မှတ်ကို တစ်ချက် တစ်ချက် လာဆီဆီနေလေရဲ့ ...

တစ်မျိုးတော့ တစ်မျိုးဘဲ ... ဖိန်းကနဲ ... ရှိန်းကနဲ ... ဒီနေ့မှ ... အောက်မမေ့တော်လာမိတာ မှားတာဘဲ မတော်လို့ ... စောက်မွေးကြမ်းကြမ်းကြီးတွေ စမ်းမိပြီး

ရှောက်ဖြေးနေယင် ရုက်စရာ လက်နဲ့စောက်ပုတ် မထိအောင် နောက်ဆုတ်ယင်း ဖင်ကို ကောက်ထားမိတယ်။ အခြေအနေ မဟန်မှန်းသိတော့ ကျော်ရန်နိုင်လဲ သိပ်မူးတဲ့ ပုံမျိုးနဲ့ ... ကရင်မလေးပေါ် မှီချလိုက်ပါတယ် ...။ ရင်သားအိထိနွေးနွေး ကြီးတွေဟာ ကျောကို သဲလိုက်လို ကပ်သွားပါတယ် ...

အိုး ... အစ်ကို ... နဲနဲထိန်းပါလား ... ငါမနိုင်ဘူး ... အစ်ကိုကိုယ်ကြီးက ... တအားလေးတာဘဲ။

နော်ရင်မူ ပုခုံးကို လှမ်းဖက်ပြီး လက်တွေ နို့အုံကို သေသေသာ အုပ်ထားလိုက်ပါတယ် ... တဖြေးဖြေး ... သေသေသာ ပွတ်သပ်ပေးယင်းကနေ ... တစ်ချက်တစ်ချက် ဆုပ်ပေးနေတာပေါ့ ... ကရင်မလေးလဲ ငိုမိသွားတာပေါ့ ... ဒါပေမဲ့ ... သခင်နဲ့ကျွန်အဆင့်လောက်မို့တော့ မဟာရဲရှာ ပါဘူး ...

ဝူန်း ...

ကုတင်ပေါ် ဒသာတစ်ကောင်လို ပစ်ချရင်း ... နော်ရင်မူကိုပါ တစ်ခါထဲ ဆွဲချသွားတယ် ...

အိုး ...

ဓိန်းကလေးတို့သုံးစ် ဒါဘဲပေါ့ ... သေဘီဟာ ခါးကနေ ပြေကျွတ် သွားပါတယ် ... အသကထိန်းရင်း ... လှုပ်သေတော့ ...

ငါ့ကို ... နဲနဲလောက်နှိပ်ပေးပါအုံး ... ခေါင်းကိုက် လိုက်လို့ ...

ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ ... ဖြူဖွေးတဲ့ လက်ချောင်း ကလေးတွေနဲ့ ခေါင်းကို အသာနှိပ်ပေးနေတဲ့ နော်ရင်မူရဲ့ ချိုမြိန်နေဘဲ

နို့အုံကြီးကို ကြောင်ဘဲ့ စိုက်ကြည့်နေပါတော့တယ်။ ဒီကောင့်အကြည့်ခက်ကြောင့် နော်ရင်မှုံမျှော ရင်လေးတဖိုဖို ဖြစ်နေရှာပါတယ် ...။ အရွယ်နဲ့မလိုက်အောင် သန်မာတဲ့ ကျော်ရန်နိုင်ရဲ့ လက်ကြီးတွေက နော်ရင်မှုလက်ကို အပေါ်က ဖိကိုင်ယင်း ... ဟိုနေရာ ... ဒီနေရာတို့ကို နိုဝ်ရို့ လန်းညွှန်နေပါတယ် ... ခေါင်းက တရွေ့ရွေ့နဲ့ နော်ရင်မှုပေါင်ဆီကို ရွေ့လာပါတယ် ...

အကြံသမားရဲ့ဉာဏ်ကို နိုဝ်မိစပြုလာတဲ့နော်ရင်မှုဟာ ထွက်ပြေးချင်လာပေမဲ့ ... အိမ်ရှင်သူငယ်ချင်းမို့ ... ငြိမ်နေရရှာပါတယ် ... အီဖြူးတို့နဲ့ ပြောင်လက်နေတဲ့ ကျော်ရန်နိုင်ခေါင်းဟာ နော်ရင်မှုပေါင်ထွားထွားကြီးပေါ်မှာ တင်မိပါပြီ။

အမွှေးနံ့ကလေးနို့ ... တဆတ်ဆတ်တုန်လာတဲ့အထိ ... စိတ်လှုပ်ရှားနေပါတယ် ...

ခက်ကို ... နိုဝ်ပေးပါအုံး ...

ပြောပြီးတို့ ရောက်လေကိုက်တော့ ... ခေါင်းဟာ ဆောက်ဖုတ်တည့်တည့် ရောက်နေပါပြီ ...။ အမိန့်အတိုင်း ရက်ကို နိုဝ်ယင်းက ဘယ်လို တွက်နိုင်မလဲလို့ ငိုင်းစားနေပါတယ် ...။ ကိုယ်ဘဲ ... အနိုဝ်ကြမ်းလားသူ့ဘဲရွှေ့နေတာလားတော့မသိဘူး ...။ ကျော်ရန်နိုင်ရဲ့ လက်တစ်ဖက်ဟာ သိမ်ကျဉ်းတဲ့ခါးလေးကို မသိမသာ ရစ်ပတ်နေပါပြီ ..

ပြီးတော့ ... နော်ရင်မှု ဒီအချိန်မှ မပြေးရင် ... နောက်ဘယ်တော့မှ ဒီပိုက်ကွန်ထဲက လွတ်တော့မှာ ... မဟုတ်ဘူး ...။

အသိစိတ်သာ ရှိနေပေမယ့် ... ခန္ဓာကိုယ်က လိုက်နာပါဘူး။ မိမိဆောက်မွှေးကြမ်းကြမ်းပေါ်မှာ ... ကျော်ရန်နိုင်ရဲ့ မျက်နှာနုနုလေး အပ်ထားတဲ့ဟာ ကြံတောင်ကြံခဲ့ပါ ...။ ဒီတစ်သက်မှာ နောက်ကြုံဖို့မလွယ်ဘူး ...။ အိပ်ပါစေ ... ကောင်လေး ... နော်ရင်မှုရင်ထဲမှာ အရှက်နဲ့ မျှောက်တို့ အားပြိုင်နေပါတယ် ...

လူတွေအိပ်မျော်ရင် ... ဖျပ်ပြတ်ပြတ်နဲ့ ... ပါးစပ်ကို လှုပ်သလို ... ကျော်ရန်နိုင်လဲ ... ထဘီအပေါ်ကနေ အမွှေးကြမ်းကို နှုတ်ခမ်းလှုပ်ပြီး ... ဖွပေးနေပါတယ်။ ကရင်မတစ်ကိုယ်လုံး တုန်တက်သွားပြီး အတော်ကြီး သဘောကျသွားပါတယ် ...

ဟုတ်တယ်လေ ... ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ မျက်နှာနဲ့ ဆောက်ဖုတ်ထိရတာ နဲ့သလား ...။

ကရင်မလေး ငြိမ်နေလို့ အတင့်ရဲပြီး သွားတွေနဲ့ အမွှေးကြမ်းတွေကို အသာကိုက်ဆွဲမိတယ် ...

အင်း ... အစ်ကို ... အင်ကို ... ကျမ အိမ်ပေးရအုံးမယ် ... နောက်မှ အကိုနိုဝ်ပေးမယ် ...

ဆောက်တည်ရာမရတော့တဲ့အဆုံး ပြောမိပြောရာ ပြောချလိုက်ပါတယ် ...

ဘယ်ရမလဲ ... ဖမ်းမိတဲ့ငါးကို ပြန်လွှတ်တဲ့ ဘဲလောက် မိုက်တဲ့လူ ရှိမလား ...။ ခါးကို ဖိုကြီးတင်းတင်း ဖက်ယင်း မျက်နှာကို ဆီးခုံနဲ့ အတင်းဖိကပ်ထားလိုက်တယ်။ ကရင်မလေးကတော့ ... ကျားလက်ထဲကသမင်လို ...

ရှန်းကန်ရှာတယ်။ ရှိုးလား ... ရှန်းယင်းကန်ယင်းနဲ့ ဖက်လက်ဖြစ်သွားတာပေါ့ ... ရှက်လဲရှက် ... ဒေါသလဲ ထွက် ... ပိုဆိုးတာက ... မသိမသာနဲ့ တရိပ်ရိပ်တက် လာတဲ့ အမျိုးအမည်မဖော်ပြနိုင်တဲ့ အာရုံတစ်ခုပါဘဲ ...

ဘယ်ကအစပြုတယ်တော့ မသိဘူး ... ခေါက်ဖုတ် ကလဲ ခွစိစိ .. ရင်ကလဲ တဆတ်ဆတ်တုန် ... ခေါကလဲအောနဲ့ ... တသက်မှာ တစ်ခါမှ မခံစားဘူးတဲ့ ... တစ်မျိုးကြီးကို ခံစားနေရပါတယ် ... ဘယ်လိုကနေ ဘယ်လိုပေါင်ပသွားတယ်မသိဘူး ... ခေါက်ဖုတ်ပေါ် အတင်းမိကပ်လာလို့ ... ပြုကြည့်တော့မှ ... သွေးဖျက် မတတ် တုန်လှုပ်သွားတယ် ... ကိုလူဆိုးက ... ခါးကို အတင်းဖက်ယင်း ပွဲရာကောင်းလှတဲ့ ဗိုဗိုခေါက်ဖုတ်ကို အတင်း မျက်နှာကပ်ထားတော့ အတော်အံ့သြသွားမိတယ်။

ဟုတ်တယ်လေ ... တိုးတတ်နေတဲ့ခေတ်ကြီးနဲ့ ကင်းကွာနေတော့ ခေတ်ပေါ်ချစ်ရှုပုံဘာတွေကို နားမလည် ဘူးပေါ့ ... ဒါပေမဲ့ ... ကိစ္စမရှိဘူးလေ ... ဆရာကောင်း တွေနဲ့ တွေ့ရပြီဘဲ ... ကျွန်တော်တို့ စိတ်ပူစရာ မရှိတော့ ပါဘူး ...

လက်တစ်ဖက်က ခါးကိုဖက်ယင်း တစ်ဖက်ကနေ ထဘီကို အသာလေး အောက်ကိုဆွဲချနေတာပေါ့ ...။ ကောင်မလေးလဲ ဘာကာယ်မသိတာလား ... မသိချင်ယောင် ဆောင်နေတာလားတော့ မပြောတတ်ဘူး ... ဖုန်းသလို ကန်သလို လုပ်ယင်းကနေ ခေါက်ဖုတ်ပေါ်ကထဘီဟာ ...

ရုံ့ဝလျှောကျသွားပါတယ် ...

နို့နှစ်ရောင်အသားရည်ရဲ့အလယ်မှာ ... မဲနက် သန်မာတဲ့ အမွှေးနိုင်တွေဟာ ဖန်ရှာဂိုက်ဘိတ်လိုရှည်ပြီး ခွေလိပ်နေပါတယ် ... အသားအရည်ဟာ ဖယောင်းလို လက်နေပြီး ... ခေါက်မွှေးတွေဟာ မဟူရာရောင် ... တောက်နေလို့ ... အကျော်ကားမော်ပညာရှင်ရဲ့ လက်ရာလို ... လှချင်တိုင်းလှနေတာပေါ့ ...

ပေါင်ကြားနဲ့ကိုယ်လုံးကြီး ခံနေလို့ ပေါင်မစိနိုင် တော့ဘူး ... ဒိုဆိုးတာက ခေါက်ဖုတ်ပေါ် မျက်နှာကပ်ပြီး ခဲ့မှာ ခေါက်မွှေးတွေကို သွားနဲ့ကိုက်ကိုက် အကွဲကြောင်းတဲ့ သွားထိုးလိုက် လုပ်နေပါဘဲ ... ကျောကော့ ကျော့ပ်မိသား။

ရှက်ရှက်နဲ့ဘဲ ... ငြိမ်သွားတာပေါ့ ... မှတ်ထိုက်ကို ဖိုကိုး ... ဘယ်လိုဘဲသိန်းဝိန်း ဆာနေတွေတက်လာ ပြီ ... ခေါက်ဖုတ်ရဲ့ နှုတ်ခမ်းသားတွေက နှင်းသီတစ်ပွင့်လို ဘာလာပါတော့တယ် ... ဖြစ်ဖြင်းသာသာလေးဘဲ ဘကာယ်ကို ဖြင်းသာသာလေးပေါ့။ ခေါင်ဖုတ်အကွဲကြောင်းလေးထဲ ကွမ်းသားရဲ့လျှာဟာ တိုးဝင်လာတယ်။ ရွာမှာနေတုံးက ချောင်းမှာ အတော်ကြောက်ခဲ့ ...

အခုတော့ ...

ကိုကိုလူရှောကဲ့လျှာလေးဟာ ကိုယ့်ခေါက်ခဲ့တောင် ... ခေါက်ဒေါင်းထဲ ဇရုံးတော ဝင်လာ ပါတော့လား ခြောက်သွေ့နေတဲ့ နှုတ်ခမ်းသားတွေဟာ ရွှမ်းသားရဲ့ အရည်တွေကြောင့် ရွှဲစိုလာတာပေါ့ ... ဒါဘဲလား ...

ဘယ်ပုက်မလဲ … အတွင်းရှုတ်ခေါ်သား လေးတွေဟ
ပြင်းဆန်လာတဲ့ လေပြင်း လေတိုက်ခံရတဲ့ ပွင့်ဖတ်တွေ
တဖျက်ဖျက် လွင့်ကုန်လာတာပေါ့ …

ရှင်းရှင်းပြောရမယ် … နီညွန့်ဘဲတက်မလား …
ရော့ပြီ ဆင်းသလား … ဘာတဲ့ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ … ကားလား
ပေါင်တွေ တဆတ်ဆတ်တုန်လာကာ ကမ်းစပ် က
ကုန်းပေါ်တင်ခံရတဲ့ငါးလို … ဟပ်ဟပ်ပြီး အသက်ရှူနေရ
အိပ်ယာခင်းကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထား
လက်တွေဟာ … ကရင်မလေးရဲ့ခါးချက်ကို လှမ်း
နေပါတယ် …

ကားရှုတ်ဖြစ်တဲ့ … ကောက်စေ့ကလေးကို …
လျှာဖျားလေးနဲ့ ကလိလေတော့ တော့တော့တက်လာလေ
ခေါင်းထဲက အရည်ကြည်တွေလဲ တစတစ ဆင်းလ
တယ် … မွှေးကိုယ်ရဲ့ အပြောင်းအလဲကိုကြည့်ပြီး …
အကြီးအကျယ် ဘုံပြနေတာပေါ့ … ဟုတ်ပါတယ် …
ကောက်စေ့ကလေး တောင်လို့ … အရင်ကတို့ "အသား
တစ်ခုလို့တောင် ဆင်ခဲ့တာ … ဒီလို အသက်ဝင်လာမယ်
မထင်ဘူး … ခေါင်းထဲက အရည်တွေလဲ မသိန်းနိုင်
ကျလာတယ် … ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲတော့မသိဘူး …
မိုက်လှပြီ … ဖက်ထားတဲ့ခါးကိုလွှတ်ပြီး အဆီတွေ
ပြန့်အသစ်ထောင်မို့နေတဲ့ ကောက်ပုဝ်နှစ်လွှာကို လက်မနှစ်ချောင်းနဲ့
ဆွဲဟလိုက်ပါတယ် …

မိနက်တဲ့ … ကောက်မွှေးတွေကြားကနေ နီရဲနေတဲ့

အတွင်းသားတွေဟာ ငါးရှနာလို ပေါ်လာပါတယ် …
မွှေးခမ်းတွေကလဲ စွေလိပ်လို့ ကောက်စေ့ကလေးက ချွစ်ရော
ဆတ်ဆတ်တောင်နေတယ်လေ … အိမ်ထဲကို အတင်း
ဝင်လာတဲ့ ချွဲသည်ကို ရန်တွေ့နေပုံမျိုးဘဲ …

ဆင်းရဲလို့ … သူများဆီ အိမ်ဖော်လုပ်ရပေမဲ့
ယောက်လှပတဲ့ ကရင်မလေးကို သေချာဖြုံစို့ ဆုံးဖြတ်
လိုက်ပါတယ် … လူချမ်းသာတွေလို ငွေနဲ့ဝက်ပြီး မိမိမစ်
နိုင်ပေမဲ့ သဘာဝကြီးကပေးတဲ့ မွှေးကိုယ်နဲ့စက်ပြီး ရမဲ့
အရသာကို အားရပါးကို အားရပါးရ ခံစားစေရမှာပေါ့ …

ဆင်းရဲသည်ဖြစ်စေ … ချမ်းသာသည်ဖြစ်စေ …
ကောက်ဆုံးတော့ … ဒါဟာဒါဘဲ … အဲ … နော်ရင်မှ
သတ်ဘ် တစ်ချိန်ကဖြတ်ခဲ့ရတဲ့ ကျောင်းသူ လူကုန်ထ
ထိပ်းချောထက် လှသေး … ငိုလို့ဝဖြိုးသေး …

ဒီတော့ …

ငါးစပ်ကို အငံဟ … လျှာကို အရှည်ကြီးထုတ်ပြီး
ကောက်ခေါင်းထဲ ငါးတစ်ချောင်းလို ရှောကနဲ ထိုးသွင်း
လိုက်တယ် ကောင်မလေးက သန့်တော့သန့်သား အနံ့
အသက်တွေ ဘာတွေလည်း မဆိုးဘူး … အရသာလည်း
မဆိုးဘူး … အထဲမှာ လှည့်ပတ်ပြီး မွှေနှောက်ပေးနေတော့
တသင်းသင်းနဲ့ … ငှက်များတက်သလို တငြီးငြီးတမြမြ
ဖြစ်လာရော …

အားနေတဲ့လက်တွေကလဲ ဖင်ကြားထဲအသာထိုးပြီး
မွှေးမွှေနှောက်ပေးတယ်။ စိတ်တွေဖောက်ပြန်လာပြီနို့

ဘာမှရှက်မနေတော့ ... သူမ ကျော်ရန်နိုင်ခေါင်းကို ... လက်နှစ်ဖက်နဲ့ကိုင်ပြီး ခေါက်ဖုတ်နဲ့ ဖိကစ်ပေးတယ် ... အမျိုးစင်လေးနဲ့ ကြာကြာမအောင့်နိုင်ဘူး ... အားကနဲ တစ်ချက်ကော့ယင်း ... နဂါးမွက်အိုင်လို ခေါက်ဖုတ်ထဲက အရည်တွေ ပွက်ကနဲလာပါတယ် ... ရှောင်ဖို့မရလိုက်တော့ ပါးစပ်ထဲ အကုန်လုံးနီးပါး ဝင်သွားတာပေါ့ ... မထွေးပါဘူး ဆိုတဲ့ချိန်နဲ့အသာမျိုချလိုက်တယ် ... နောက်တစ်ခေါက်မကျန် လျှာနဲ့ရှာက်ယက်နေမိတယ် ...

ကရင်မကလဲ ဆိုးသား ... အတွေ့အကြုံမရှိလို့ လားတော့မသိဘူး ... သေးပါ ရှူးကနဲ ပေါက်ချလိုက်တော့ ကျော်ရန်နိုင့်မျက်နှာတစ်ခုလုံးကို စွဲသွားရော ... တခြား အချိန်မှာဆိုရင်ဖွဲ့မယ် ... အခုတော့ ပေမွနေတဲ့မျက်နှာကြီးနဲ့ တော်တော်အရှက်လိုက်ပြီး ပုဆိုးကို ချွတ်ချလိုက်တယ် ... အရွယ်နဲ့မလိုက်အောင် ကြီးလိုက်တဲ့လီး ... ကုတင်ဘေးမှာ ထောင်ထားတဲ့ တော်(ဒ်)စီပုလင်းနီးပါးဘဲ ... အစွန်းကုန် တောင်နေလို့ အကြောဖြိုင်းဖြိုင်းနဲ့ ဇီဝိမှာလည်း ရေမ ရှမ်းစွဲသီးကြီးလို နီရဲပြောင်လက်နေတယ် ... ထွားတာက အဖျားမှာ နဲနဲပိုပြီး တုတ်သွားတာပါဘဲ ...

ကရင်မလေးမှာ ရဝ်ရင်း ... အကျိုကြယ်သီးတွေ ဖြုတ်ပေးလိုက်တယ် ... ဘော်လီဖွေးဖွေးလေးအောက်က အတင်းရုန်းကန်ထွက်နေတဲ့ ဝနေနှစ်နိုင်ဟာ ချစ်စရာပါဘဲ။ ဘာနဲ့သွားတူလဲဆိုတော့ ကျွဲကောသီးတချမ်းစီ တင်ထား သလိုဘဲပေါ့ ...

ကျောနောက်ကို လက်လျှိုပြီး ချိတ်တွေ ဖြုတ်ရ လိုက်တယ် ... ကောင်မလေးကလဲ ကူညီရှာပါတယ် ... နို့ရှိုယင် ဘော်လီဖြုတ်ရတာ မလွယ်ဘူးမဟုတ်လား ... ဘစ်ကိုယ်လုံး အသတ်ကင်းသွားတဲ့ ကောင်မလေးဟာ ... ဘင်တော့ မက်မောစရာပါဘဲ ... ဦးနှောင်း လူချွေး ဆောင်တယ်လို့ ဆိုရမှာပေါ့ ကြွေလုံးတစ်ခုလို ဖြူဖွေးတင်းထ နေတဲ့ နို့အုံထိပ်က ဝန်းနရောင်နို့သီးလေးတွေကို အသာငုံစုပ် ပေးလိုက်တော့ အရသာတစ်မျိုးကို ခံစားပြီး ခံလေးပြုံး ပါတယ် ...

နို့ကမှတင်းနေတဲ့ နို့အုံဟာ ... အခုတော့ ... ပြီး ကြီးထွားလာတောင်လာပါတယ် ... နို့သီးလေးတွေကလဲ ထကြွ လာပြီ ကရင်မလေးကတော့ တအင်းအင်းဖြစ်နေပြီလို့ မှတ်ချက် ချလိုက်ပါတယ် ... မဟာတာဟာဖြစ်နေတဲ့ ဂူသော နှုတ်ခမ်းနဲ့ မျှလေးကို ငုံစုပ်ယင်း အသာသွားအပေါ် တက်လိုက်တယ် ... ကြီးမားတဲ့ဝင်ကြီးကြောင့် ခေါက်ဖုတ်ဟာ ... ကော့တက် နေပါတယ် ...

ခြေထောက်ရှင်းချိတ်ပြီး ပေါင်တွေချဲ့ဖြဲလိုက်တယ် ညီကို လက်တစ်ဖက်နဲ့ကိုင်ပြီး ရွဲ့ကျိုးနေတဲ့ ခေါက်ဖုတ်ဝမှာ အနှံ့အအနှံ့ ပွတ်သပ်ပေးနေတယ် ... ကရင်မလဲ အရှမ်း အသာပြီး ... အက်ခဲစမ်းသလိုနဲ့ သူမရဲ့လျှာလေးထုတ်ပြီး ကျော်ရန်နိုင်ပါးစပ်ထဲ ထည့်လာပါတယ် ... သကြားလုံး ဘစ်လုံးလို စိမ်ပြေနပြေစုပ်ယင်းက ခေါက်ခေါင်းဝတော့တာတဲ့ ညီကို အသာဖိချလိုက်တယ် ...

"ဖြစ် ..." ဆိုတဲ့အသံနဲ့အတူ တင်းတင်းကြပ်ကြ
ကြီး ဝင်သွားပါတယ် ... "အား ..." ကနဲ ... အော်လို
မှာပေမဲ့ ... လီးကဒစ်မြှုပ်သွားပြီဘဲ ... ရှေ့မတိုးဘဲ အသ
လှုပ်ပေးနေတယ် ... နဲနဲသက်သာလောက်ပြီဆိုမှ ...
နောက်နဲ့နဲ့ဖိချလိုက်တယ် ... ကြပ်သိပ်နေလို့ အရ
မလိုးရဲဘူး ... ဒီလိုနဲ့ ... လိုးယင်းလိုးယင်း ကန့်လန့်ဖြ
မိထားတဲ့ နေရာတစ်ခုမှာ တန့်သွားတယ် ... လီး
နောက်နှစ်လက်မလောက် ကျန်သေးတယ် ...

အံကြိတ်ပြီး ဖိချလိုက်တယ် ... "ဖောက်" ဆို
အမြှေးစင်မြေး ပေါက်သွားသလို နော်ရင်မူမျာ စားနဲ့တိုးမိ
သလို ... နာနာကျည်းကျည်း အော်ရှာပါရော ... လီးဟ
ရှောကနဲဝင်သွားပြီး "ဒုတ် ..." ကနဲ သားအိမ်
ဆောင့်မိတယ် ... အောင်မြင်ပါပြီ ...

ဒီတော့လည်း အသာထုတ်လိုက်သွင်းလိုက် လုပ်ပေ
နေလိုက်တာ ... ကရင်မလေးကိုယ်တိုင် မကြာခင်မှာ ...
အရသာတွေ့ပြီး ... ကော့ပေးလာပါတယ် ...

သူ့ခြေတွေကိုမြှောက်ပြီး ကျော်ရန်နိုင့်ပေါ်းမှာ
ချိတ်လိုက်ပါတယ် ... ဗိုစ်လို့ကောင်းအောင်ပေါ့ ...
ကောင်းလဲကောင်းပါတယ် ... ကျော်ရန်နိုင်လဲ နို့နှစ်လုံးကို
နဲ့ကိုင်ပြီး အရှိန်နဲ့ဆောင့်ပါတော့တယ် ...

အချိန်လဲဘဲ အကြာကြီးမြန်ကာလား ... ကျော်ရန်နိုင်ဘဲ
အကြိုးမြန်ကာလားတော့မသိဘူး ... ပိုင်းလော့ခမင်းဂုလင်းနဲ့
ထောက်တကနိုပါးရှိတဲ့ သုတ်ရည်တွေဟာ ... ဖောက်ခေါင်းထဲ

ပါထဲ ... ပန်းကျလာပါတယ် ... ကရင်မချော ...
လတ်လတ် နိဗ္ဗာန်ရောက်သွားသလိုဘဲ ... ကောင်း
ကြတဲ့ အရသာ ... တုန်ဖြိန်တဲ့အနေနဲ့ ... သူမ
ရည်တွေ ပွက်ကနဲ အံကျလာပါတယ်။ ကျော်ရန်နိုင်ကို
ကျစ်ပါအောင် ဖက်ပြီး ... ခွထားတယ် ...
တောင့်သက်သာ မောမောနဲ့ မှိန်းနေ ...

ဘီ ... ဖယ်ပါဦး ... တစ်ကိုယ်လုံးမှာဘဲ ...

အရှက်ကုန် အချစ်တွေ့ပုံအောလိုက်ပြီးတော့မှ ...
လိုင်မှုတစ်ယောက် ချစ်စနိုးနဲ့ ကျော်ရန်နိုင်နှုတ်ခမ်းစုပြီး
လိုက်ပါတယ် ... ပြီးတော့ ရေမိုးချိုးခန်းဖက်သို့ ဘကွကွနဲ့
သွားပါတော့တယ် ...

—

ဘီ ... ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ... ကိုယ်တော်လေး
ဦး ...

... ငှက်ဆိုးတိုးသံနဲ့အတူ လက်ခမောင်းကို
ကိုင်ပြီး လှုပ်ခါနိုးလို့ ပြူးပြူးတလိုက်တော့
ယောက်လို ပြုံးဆင်ထားတဲ့ နေသွေးကို တွေ့ရ
... ဒီတော့လဲ ...

... ငါ့စိတ်ညစ်လို့ အရက်သောက်
... ငါကတော့ သွားပါပြီကွာ ... ငါ ...
ဘာကို နှစ်ရှုလိုက်တော့မယ် ...

... ... ဘယ်လိုဖြစ်ရတာတုံး ...

မင်းအစ်မလေ ....မခြိမ်း ... ငါ့ကို ရက်[illegible]
တယ်ကွာ ...

ငါ့အစ်မက ... သူ့ဟာသာသူနေတာ ... မင်းကို
ဘာလုပ်လို့လဲ ...

ငါမနက်က ဗိုလ်ချုပ်ဈေးမှာတွေ့လို့ သွားနှုတ်ဆက်
လိုက်တော့ ငါ့ကို ... ရှောင်ရှောင်တယ်ကွာ ... ငါတော့
အဖြစ်ဆိုးတယ်ကွာ ... ဘယ်ကောင်းမလဲ ... လူတွေကလ
ိုင်းကြည့်လို့ ငါရှက်လိုက်တာကွာ ...

မင်းက ... မနဲ့ ဘယ်တုံးကသိလို့ နှုတ်ဆက်
ရတာတုံး ...

ဟာ ... ငါနဲ့မင်း ဒီနဲ့ချည် ...

သေလိုက်ပါလားလို့ ... မင်းကိုမှ မိတ်ဆက်
မပေးတာဘဲနဲ့ ... သူနဲ့ငါတွေ့ခဲ့ပြီးပြီ ... မင်းကို
ရှူးနေလားမေးနေတယ် ... မကြောင်စမ်းပါနဲ့ ရှန်နိုင်ရယ်
မင်းလာဘဲ ...

မခြိမ်းမှ မရယင် ... ငါသေမယ် ... ငါ့ကို
ကယ်ပါအုံးကွာ ...

အိုး ... ဒါတော့ အေးဆေးဘဲ ...

ဘာလုပ်ရမှာလဲ ...

ငါ့ကို ... မိတ်ဆက်ပေးပါကွာ ...

ကောင်းပြီလေ ... မနက်ဖြန်မနက်သွားနို့ ...
သိပ်တော့ သရုပ်မပျက်နဲ့အုံး ... သိလား ...

အေးပါ ... စိတ်ချပါကွာ ...

မနက်စိုးလင်းတော့ တင်ထားတာထက် နောက်ကျ
[illegible]ပြီ ... မနက်ဆယ်နာရီကို အတော်လေး ရှုပြင်း
[illegible]တယ် ... ရန်ကုန်မြို့ကြီး ကပ်များဆိုက်နေသလားဘဲ
[illegible]ခဲ့တာကိုး ...

နေ့စိုးမှာကရှုစနိုက်နိုင်တဲ့ ကျော်ရှန်နိုင်တစ်ယောက်
[illegible]နဲ့ ရှိုးရှိုးအဝတ်လဲပြီး မှန်ရှေ့ ဖြစ်နေပါတယ်။
[illegible]တော့ နှုတ်ထက်ဝိုကြီး အေးတိအေးစက်လုပ်ပြနေလို့
[illegible]က တဖြစ်ဖြစ်ပြောရင်း အတင်းဆွဲခေါ်နေလေရဲ့ ...
[illegible]ညင်းဆဲလို့ကျေနပ်တော့မှ ထွက်ခဲ့ကြပါတယ်။
[illegible]ဆောက်ရပ်မှာ အဆင်သင့်ဘဲတွေ့တယ် ...
[illegible] ... သူ့တော်ခါသုံးယောက်ရှိနေတော့ ... ကုတ်ကမြင်း
[illegible]မှာ ဒူးတွေတုန်နေတယ်လေ ... နေသွေးကတော့
[illegible]တည့်ပါဘဲ ...

ဟယ် ... မောင်လေး ... ဘာလဲ လမ်းကြို့လို့
[illegible]လား ... နင်က ငါ့ဆိုင်ဆို တမင်ခေါ်ယင်တောင်
[illegible]မဟုတ်ဘူး ...

မဟုတ်ပါဘူး ... ဒီကောင်က လက်ဖွဲ့တစ်ကွင်း
[illegible] ဝယ်ချင်တယ်ဆိုလို့ ...

ညှိုင်းမဆင့်ရုံမဆင့် ပြောချလိုက်တော့ ...
[illegible]မှာ ထခုန်မိမတတ် ဝိတ်လန့်သွားရပါတယ်။
[illegible]ညီး ပိုက်ဆံ ၁၀၀/ မပြည့်ပါဘူး ... ဒီကောင်
[illegible] ... နာနာတီးအုံးမယ် ...

[illegible] ... မင်းကိုး ...

ဟုတ်ကဲ့ . . . မမနေကောင်းတယ်နော် . . .

နံပါတ်တစ် . . . မင်းဂျဲကို မမကျွဲမခေါ်နဲ့ . . . နင်

ကိုယ်ရေးကိုယ်တာတွေကို စပ်စပ်စုစုမမေးနဲ့ . . . ငါဖာသာ

နေကောင်းကောင်း မကောင်းကောင်း မင်းနဲ့ ဘာဆိုင်လဲ . .

စစချင်းဘဲ . . . ကျော်ရန်နိုင် အီသွားပါတယ် . .

ဒီကြားထဲ ဘောကကောင်မလေးတွေ တခိခိနိုင်းရီလို့ ဖော

နတွေ ဖုံလာပေါ့ရော . . .

ဟဲ . . . ဘာလိုချင်လဲ . . .

လက် . . . လက်စွပ်တစ်ကွင်းလောက်ပါ . . .

ဘယ်လိုလက်စွပ်လဲ . . လက်ထပ်လက်စွပ်လား . .

ဘာလုပ်ရမှာလဲ . . . မိုးရှိးပါ . . . ပြောပြောဆိုဆို

ဟိုဟာကိုင် ဒီဟာမွှတ်နဲ့ စားပွဲပေါ်မှာ လက်စွပ်တွေ ပွလာ

ပါရော . . .

မောင်လေး . . . ဒီမှာကြည့်စမ်း နင့်လူ စိတ်ချရရဲ့လား

အလန်သုတ်ပိုမျှား ကြိုနေလားမသိဘူး . . .

ဝါး . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . .

ကျော်ရန်နိုင်တစ်ယောက် ဆိုင်ထဲက ထလို့သာ

ပြေးလိုက်ချင်တော့တယ် . . . သူ့ကို တမင်ဝိုင်းလှောင်နေကြ

တာကိုး . . .

အဲဒီအချိန်မှာဘဲ ဖောင့်ဖောင့်ဖြောင့်ဖြောင့်နဲ့

တကျကျနေအောင်ပြင်ထားတဲ့ မိန်းမကြီးတစ်ယောက် ဆိုင်ထဲ

ဝင်လာပါတယ် . . .

ရီနေတဲ့ကောင်မလေးတွေ ငါးစပ်ပိတ်သွားသလို . . .

. . . ချောင်တဲ့မျက်နှာလေးနဲ့ . . . ငြိမ်းတစ်ယောက်လဲ . . .

. . . နှာတည်သွားပါတယ် . . .

ဟာ . . . အန်တီ . . .

အေး . . . ကောင်မလေး , . . နင့်ကို အစုမှာဘဲ

. . . တာတယ် . . . ငါနင့်ကို လိုက်ရှာတာနဲ့မှပြီ . . . ဂျဲခိုင်ဘာ

. . . ခွင့်ယူတာလို့ နင်ငါ့ကို မရှုလေးသိုက်ပို့ ပေးအုံး . . .

. . . ကို ပြောပြီးပြီ . . .

ဘယ် . . . တော့လဲ . . .

မြစ်နိုင်ငံ အခုညနေဘဲ သွားချင်တယ် . . .

ဟာ . . . မဖြစ်ဘူး . . . မနက်ဖြန် မနက် ပဲခူးကို

. . . ကြီးသွားရအုံးမယ် . . .

နင်က ဒီလိုချည်းဘဲ . . .

နေအုံး ကျွန်တော်ဘူဝယ်ချင်း ဆိုရင်ရော . . .

. . . အောင်းကျွမ်းရဲ့လား . . .

ကျွန်တော်သူ့ဆီက သင်ရတာဘဲ . . .

ဘယ်သူလဲ . . .

သူလေ . . . သူလဲအားတာနဲ့ အတော်ဘဲ . . .

. . . သွားရဲခေါင်းရှောင်မှုကြောင့် သူအတော် ခေါ

. . . ကျော်ရန်နိုင်တစ်ယောက် ကိုယ့်အဖြစ်နဲ့ ကိုယ်

. . . ငြိမ်နေရပါတယ် . . .

. . . အန်တီနဲ့လိုက်ချင်ရဲ့လား . . .

. . . ကြီးရဲ့ ချိုသာတဲ့ စကားကြောင့် . . .

. . . တွေ အရည်ပျော်သွားပါတော့တယ် . . .

ဟုတ်ကဲ့ ... ရပါတယ် ... အန်တီ ကျွန်တော် [illegible]
အားနေတော့ အပန်းမကြီးပါဘူး ...

အေးကွယ် အန်တီလဲ သိပ်အရေးကြီးနေတော [illegible]
စိတ်ချရတဲ့လူကိုရှာခေါ်သွားချင်တာ ...

မာမီသူ့ကို စိတ်ချရပါ့မလား ... မသိဘူး ...
အခုနတောင် ဒီမှာ လက်ဖွစ်တွေယူပြီး ဘာကြံနေလဲမသိဘူ [illegible]

ခင်ဗျားအသာနေစမ်းပါဗျာ ...

ရှက်လဲရှက် ... စိတ်လဲထွက်လာဖို့ ... အဖွဲ့ [illegible]
ငြိမ်းကို စိတ်ပေါက်ပစ်လိုက်ပါတယ် ...

သမီးက ဒီလိုဘဲကွဲ ... တွေ့သမျှလူကို စော [illegible]
တယ် ... ခင်သွားရင်လဲ ဒူဘဲ အနာစပေါင်းတာကွဲ ...
စိတ်မဆိုးပါနဲ့ကွယ် ... သမီးကလည်း သိပ်မနောက်နဲ့လေ [illegible]

အန်တီကြီးဟာ အရွယ်တင်သလောက် အသ [illegible]
ကလည်း ချွဲဆည်းလည်းလေးတွေလို သာယာပါဘိ ...
ဖြိုကလည်းချိုတော့ ကျော်ရှန်နိုင် သဘောကျသွားပါတယ်။ အရု [illegible]
ငြိမ်းအမေဆိုတာ သေရှာတယ်။ ကပ်ထားခဲ့မှာဘဲ။

ရပါတယ် ... အန်တီကျွန်တော်မှာလည်း ညီမ [illegible]
တစ်ယောက်ရှိပါတယ်။ ဒီလိုမရိုင်းနိုင်းအောင်သွန်သင်ဖို့ ...
နမူနာတစ်ယောက်ရတာပေါ့ ...

ငြိမ်းကို ပြန်ခွပ်လိုက်ရလို့ ကျော်ရှန်နိုင်တစ်ယောက်
အတော်ကျေနပ်သွားပါတယ် ...

ကဲကဲ ... သွားစို့ ...

ဟဲ့ ... လက်ဖွစ်မယူတော့ဘူးလား ...

နောက်မှာဘဲယူတော့မယ် ...

သောကောင်တွေ ... ဈေးဦးပေါက်ကြီး ...
[illegible]ိုင်သူတွေလို ကိုယ်ကိုယ်ကို သတ်မှတ်ပြီး ငြိမ်းနဲ့မေမေ
[illegible]ချက်ဆီကနေ ရင်ခေါ့သော့ကြပါတယ် ... ငြိမ်း
[illegible]နဲ့ စိတ်ခေါ်ချက်အရ ရွှေရင်အေးဝင်သောက်ပြီး
[illegible]တဲ့ကားဆီ လျှောက်လာပါတယ် ... မိန်းမကြီးရဲ့
[illegible]အရေတော့မြို့ထဲမှာ မောင်းရဲပေမယ့် ဟိုင်းဝေးတော့
[illegible]တယ်ဆိုတဲ့ ...

ဒါနဲ့ ... သားနာမယ်က ဘယ်လိုခေါ်သလဲ ...

ကျော်ရှန်နိုင်ပါအန်တီ ...

ငါ့သားနာမည်ဘဲကွ ... အန်တီနာမယ်လည်း
[illegible] ... ထားထားတဲ့ ...

အန်တီနာမယ်လည်း လှတာဘဲ ...

အန်မယ် ... ကောင်လေးက ...

[illegible]ကနေ လွှတ်ကနဲထွက်သွားမိလို့ ကိုယ့်လျှာ
[illegible] ကိုယ်ပြန်ကိုက်ဖြတ်ချင်စိတ်ပေါက်လာပါတယ် ...
[illegible]တယ်လေ ... အဘက်ချင်းကျာတော့ ဒီကားမျိုး
[illegible]ဘူး ... ရှုတ်လား ... အေးက နေချွေးကလည်း
[illegible]ကြာတွေ ခွဲထိမ်လိုက်နေတယ် ...

[illegible]ဝါသေးရဲ့ ... မောင်ခနဲအမှားကြီးရို့လို့ ...

[illegible]လေးဟာ ဝင်ဒါဗီဟာထဲဝင်ပြီး အတွင်းကိုင်း
[illegible] သားသားနားနားဆောက်ထားတဲ့ တစ်ထပ်
[illegible] ရပ်လိုက်ပါတယ်၊ မြေလေးက အကော်

ကျယ်သား အပြင်ဘန်းနဲ့ဘဲ သူတို့ရဲ့ အဆင့်ကို ခန့်မှန်း[illegible]
နိုင်ပါတယ် ...

ဟော ... မေမေပြန်လာပြီ ... ပြောပြောဆို[illegible]
ထွက်လာတာကတော့ နော်ရင်မူပါဘဲ ... ကျော်ရန်နိုင်[illegible]
မြင်တော့ ရှက်သွားပုံဘဲ ... ခြေလှမ်းတုန့်သွားလေရဲ့ ...

ဟဲ့သမီး ... နော်ရင်မူ ညီဘယ်တုန်းကရောက်နေလဲ[illegible]

အခုနမှရောက်လာတာပါ ... ကိုကိုကြီးတို့ မိသားစု[illegible]
ဝဲရှုးသွားမယ်ဆိုတော့ တစ်အိမ်လုံး နော်ရင်မူ တစ်ယောက်[illegible]
မနေရဲဘူးလေ ... ဒါကြောင့် ... ဒီကိုလို့ လာတာ ...

အမယ်လေးဟယ် ငါဖြင့်လန့်လိုက်တာ မလာစမ်း[illegible]

ကဲ ... ကျွန်တော်တို့ပြန်မယ်အန်တီ လုပ်စရာရှိတာ[illegible]
လုပ်ပြီး ... ဒီကောင်ပြန်လာခဲ့မယ် ...

ကောင်းပြီလေ ... အန်တီလဲ ရေမိုးချိုးပြီး ...
စောစောအိပ်ဖို့လိုက်ဆုံးမယ် ... ကားယူသွားကြလေ ...

ဟုတ်ကဲ့ ...

ကျော်ရန်နိုင်ပြန်ရောက်တော့ ညနေ(၆)နာရီ[illegible]
ထိုးနေပါပြီ ... ခေါ်တားထားပြင်ဆင်ထားပုံဟာ ခရီးထွက်
မှာနဲ့မတူဘဲ ရှုပ်ထွေးသွားမဲ့ မင်းသမီးလို့သာ ထင်ရပါတယ်။
အစွမ်းကုန် ချယ်သထားလို့ သူ့သမီးရဲ့အလှကိုတောင်
မေးရိုးနိုင်လေလို့ဘဲ ...

ကိုယ်လုံးကတော့ ဘေချာပေါက် ကြိမ်ထက်လှ
ပါတယ် ... ပေါက်မြင့်ဒီနဲ့ဒီးသားလို့ ကျော်ရန်နိုင် ထက်တောင်
မြင့်နေသလိုဘဲ ...

ကဲ ... သွားစို့ ...

ဟုတ်ကဲ့ ... ဘာအခမ်းအနားမှ မပါဘဲ ခရီးထွက်
[illegible]တယ် ... ကားကတော့ ခရီးသွားလို့ အင်မတန်
[illegible]တဲ့လင့်ရှိတာဘဲ ... သူ့သမီးလဲ မတွေ ...
[illegible]လဲ မတွေ့ရပါဘူး ... နော်ရင်မူတစ်ယောက်သား
[illegible]နိုင်ကို တရိုက်မတ်မတ်ကြည့်ယင်း ဖြတ်ခါးကို
[illegible] ...

ဝဲရှုးအထိတော့ ကိုကောဘဲ ... အဲနောက်ပိုင်းတော့
[illegible]ဖြစ်ရို့လို့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်
[illegible]နေသလို ခေါ်တားထားရဲ့ ဆွဲလည်းသံတွေ
[illegible] ကားထဲမှာ တမြည်းမြည်း တက်လာတယ် ...
[illegible]သွားယင်းကနေ ...

အန်တီတို့ ... ထမင်းစားအောင် ...

[illegible] ... မလုပ်ပါနဲ့ ... ကားရပ်လို့မကောင်းဘူး။
[illegible]ကြီးရှာ ... တောကြီး ...

အန်တီ ... ဒွဲချျးမှာပေါ့ကွာ ...

ပြောပြောဆိုဆို ထမင်းချိုင့်တွင် ဟင်းထင့်ဝယ်ခဲ့ဟန်
[illegible] ပေါက်ကို ခွန်းနဲ့စပ်ပြီး ကျော်ရန်နိုင့်နှုတ်ခမ်းဝမှာ
[illegible]လေ ... ဒီဖက်ကိုအလှည့်မှာ ကြီးမားတဲ့ နို့အုံ
[illegible]တွေက ကျော်ရန်နိုင့်လက်မောင်းကို မညှာမတာ
[illegible]တယ်။ ကိုယ်ဘာရှိနိုက်ရှားလဲလို့ ရဲဆေးတင်ပြီး
[illegible]သာ ကြိတ်ဝါးနေမိတယ် ... သူတစ်ခွန်း
[illegible] ထင်းလဲတက်တက်ပြောင်ပါလေရော ...

ကျော်ရန်နိုင်စိတ်ထဲမှာတော့ အချစ်နတ်ဟာ ကုလား
တီးလုံးနဲ့ ကခုန်စပြုပါပြီ ...

ထမင်းစားပြီး မျက်စိလေးလာဟန်တူပါတယ် ...
နောက်မှီကိုမှီပြီး မှိန်းယင်းကနေ တဖြေးဖြေးနဲ့ ကျော်ရန်နိုင်
ပုခုံးပေါ် ရောက်လာတယ် ... ဒေါ်ထားထားဆီက သင်းတဲ့
အနံ့တွေက ကျော်ရန်နိုင်နှာခေါင်းထဲ အလုံးအရင်းဝင်လာလို့
စိတ်တွေက ဝိုမျှားလာရတာပေါ့ ... လမ်းမမှားအောင်တော့
သတိထားနေရတယ် ... နို့မို့ဆိုရင် မှားလည်သွားအုံးမယ် ...
တံခါးရဲ့ဘေးမှန်တွေပိတ်ထားပေမဲ့ အအေးဓါတ်က လွှမ်းမြ
ဲဆဲပါ ... နောက်ပြီး ... ကျော်ရန်နိုင်ကလည်း မေ့ပြီး
အကျီ့ထူထူမဝတ်ခဲ့ဘူး ... ဒေါ်ထားထားကတော့ သိုးမွေး
အကျီ့လေး တစ်ထည်ဝတ်ထားရဲ့ ...

ကျော်ရန်နိုင်ဂီယာတစ်ချက်ထိုးတိုင်း ဒေါ်ထားထားရဲ့
တင်အိတဲ့ပေါင်တံကြီးတွေကို သွားပြီး ပွတ်တိုက်မိတယ်။
အရသာတော့ရှိသား ... ဒါပေမဲ့ ... ချစ်တာက ဖြစ်
မဟုတ်လား ... စောင့်စည်းမှဘဲ ... .

မရပါဘူး ... ဒေါ်ထားထားရဲ့ အိပ်မက် ကယောင်
ကတမ်းနိုးနဲ့ လှုပ်ရှားလာခဲ့တဲ့လက်ဟာ ကျော်ရန်နိုင် ပေါင်ပေါ်
တင်လာပါတယ် ... ကားတစ်ချက်ဆောင့်တိုင်း ဘရိတ်အုပ်တိုင်း
လက်ကသွားရှင်ရသွားနေပါတယ် ... အနေရခက်လှသေး ...
အားနာလို့ မပြောဖြစ်ခဲ့ပါဘူး ... လက်ဟာ တဖြည်းဖြည်းနဲ့
ပေါင်ရင်းကြားထဲကို ရောက်လာ ပါတယ် ... ဘယ်လိုပါလိမ့် ...

နဂိုကမှ သောင်းကျန်းချင်တဲ့ကောင်ကို သွားစ

ကိုင်သလိုဖြစ်ပြီး လီးကြီးဟာ ဘောင်းဘီထဲကလျှော်ရို့
တင်းရှုန်းကန်နေပါပြီ ... ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ... မာကျောတဲ့
င်းသားရို့ တောင်မတ်တဲ့ လီးဟာ အင်မတန်
ကျွင်လှပါတယ် ... ဒေါ်ထားထားကို ... လှမ်းကြည့်
ပြီတော့ ... မျက်လုံးလေးမှေးပြီး မွှင့်တစ်ပွင့်လုပ်ထား တာ
တွေ့ရတယ် ... သူမရဲ့ လက်တွေဟာလဲ တုန်နေသလို
ဘဲလား ...

ကားစီယာတိုင်ကို ဘယ်ဘက်ခွဲလှည့်လိုက်တော့
ထားထားရဲ့ ရှန်းကနဲ သူ့ရင်ခွင်ထဲ ပြစ်ကျလာပါတယ်။
သလိုဘာလိုနဲ့ ပုခုံးကို လှမ်းဖက်လိုက်တယ် ...
ကျော်ရန်နိုင်မျက်နှာကို အသာငေးကြည့်ယင်း ရမက်နိုး
နေတဲ့အပြုံးကို ပြုံးလိုက်ပါတယ် ...

မင်းဟာ ... မင်းသားလေးလိုပါဘဲလား ...

ပြောပြောဆိုဆို အမွှေးတွေထူနေတဲ့ ရင်ဘတ်ကို
ဝါးနုနုလေးနဲ့ ပွတ်သပ်ပေးနေပါတယ် ...

ကြက်သီးဖြန်းကနဲ ထသွားမိတယ် ... လက်
က လည်ပင်းကိုလာဖက်တော့ ကားမောင်းရတာ
သာပါဘူး ... ဒါတင်လားဆိုတော့ ဘယ်ဟုတ်
... ကျော်ရန်နိုင်ပါးတစ်ဖက်ကို နမ်းပြီး သွေးချူမတတ်
နေတယ် ... မိမိန်းမကတော့ ကျားကြမ်းကျေတဲ့
ခဲ့ပြီ ...

ပြီး ... နားရွက်လေးကို အသာငုံခဲ့ပြီး စုပ်တယ်။
ကို တိုက်တောက်မုံပုံဖျိုးနဲ့ အသာငင်းငင်းဆွဲစုပ်

နေပြန်တယ် ...

အန်တီ ... အန်တီ ... ကားမောင်းလို့ရတော့ဘူး

ကျွန်တော်ကို မကျွယ်နဲ့လေ ...

မင်းအန်တီကို စိတ်ဆိုးလား ... အန်တီက ...

လူကသာကြီးတာ ... စိတ်ကတော့နုတယ် ... မင်းတို့အရွယ်

လေးတွေမှာ ချစ်တာ ... မင်းဘာလိုချင်လဲ ... ပြော ...

အန်တီပေးမယ် ...

မလိုချင်ပါဘူးအန်တီရယ် ကျွန်တော်လည်း မကြီး

တွေနဲ့ အတွေ့အကြုံရလာယ်ချင်ပါတယ် ...

အေး ... နောက်ဆို မကြီးလို့ခေါ်ပေါ့ ...

ပြောရင်းနဲ့ လက်သွယ်သွယ်လေးက ကျော်ရန်နိုင်

ဘောင်းဘီရဲ့ဇစ်ကို သာသာချလိုက်ပါတယ် ... ရော

လီးကြီးဟာ ... ဘွားကနဲ ပေရင်လို ခုန်ပေါက်ပြီး

ထွက်လာပါတော့တယ် ...

ဟယ်တော့ ... ဒါဘဲပြောနိုင်ပါတယ် ... နီ

နေအောင်ဆေးဆိုးထားတဲ့ နှုတ်ခမ်းကို ဖိကိုက်ယင်း လီးကြီး

ကို မက်မက်မောမောကြည့်နေပါတယ် ... လက်နဲ့

ဖီးဖီးဝိုင်ဝိုင်ဆုပ်ကိုင်ရင်း အသာပွတ်သပ်ယုယနေပါတယ်

လီးကလဲ ကျေနပ်သလို ခေါင်းတဆတ်ဆတ်နဲ့ပေါ့ ...

လီးရဲ့အရည်ပြားကို အသာအောက်ဆွဲချလိုက်တော့

လီးခင်ဟာ အရောင်တောက်လက်လက်နဲ့ တောက်ပနေတယ် ...

ကျော်ရန်နိုင်မျက်နှာကို အခွင့်ပန်သလို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး သူမရဲ့

လှပတဲ့ပါးစပ်ကလေးကို ဝိုင်းဝိုင်းလေးလေး ဟ ... ခေါင်းကို

စုပ်လိုက်ပါတယ် ... ပါးစပ်ထဲ လီးခင်ဝင်သွားပုံကို

ကျော်ရန်နိုင်တသက် မမေ့နိုင်ပါဘူး ... တစ်ကိုယ်လုံး ဖျင်းကနဲ

ဖြစ်သွားတယ်လေ ... ဒေါ်ထားထားလဲ ဘယ်လောက်ကျွမ်း

သလဲ အငွေ့ငွေ့ပြောစုစ်သလိုမျိုး ငုံပြီးစုပ်ပေး နေတယ် ...

ဘယ်နေနိုင်မလဲ ကျော်ရန်နိုင်တစ်ယောက် ဖင်တကြွကြွ ...

ခေါင်းတစ်ယမ်းယမ်း ဖြစ်နေတယ် ... ပါးတွေကို ချိုင့်

သွားအောင် စုပ်ယူယင်းနဲ့ ရှေ့တိုးနောက်ငင် လုပ်ပေးနေတယ် ...

ပြူးကနဲ ဘရိတ်ကို ဆောင့်နင်းယင်းနဲ့ ...

သုတ်ရည်တွေ ပေါက်ကနဲ ရေပန်းကနေ ပန်းသလို ကျလာ

တယ် ... ဒေါ်ထားထားက တင်းတာရှိတဲ့ သုတ်ရည်တွေကို

ပါးစပ်ပေါက်ကို မျိုချပြီး အကျန်ကို သွားကြားတွေ ထဲမှာ

ကျွတ်ကျွင်းသလိုလုပ်နေပါတယ် ... ကားကရပ်နေပြီမို့

ကျော်ရန်နိုင်မျက်နှာကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ညှပ်ကိုင်ပြီး

နှုတ်ခမ်းချင်းတေ့ယင်း ငုံထားတဲ့သုတ်ရည်တွေ ကျော်ရန်နိုင်

ပါးစပ်ထဲ ထည့်ပေးလိုက်တယ် ... ဒေါ်ထားထားရဲ့ အာရည်

တွေနဲ့ ရောသွားသို့ ထွက်ပါလေသောက်တော့ အရသာ မပြင်း

တော့ပါဘူး ...

ကားစက်ကို လုံးဝသတ်ပြီး ဒေါ်ထားထားရဲ့ကိုယ်ကို

ဖက်ထားလိုက်ပြီး နှုတ်ခမ်းချင်း ပြင်းပြင်းစုပ်နေပါတော့

တယ် ... ဝတ်ထားနေတော့ အသာစွာလိုက်ပြီး ...

ထားကို တစ်နေရာ ခေါ်သွားလိုက်မယ် ...

ထမ်းလယ်ခေါင်ကြီးမှာ မကောင်းဘူး ...

ဒေါ်ထားထားကတော့ သူ့လည်ပင်းကိုသာ ဖိုးလေး

နိုယင်း ခေါင်းငြိမ့်လိုက်ပါတယ် ... ကားကို ကိုင်းတောထဲ ထိုးသွင်းပြီး စက်သတ်လိုက်ပါတယ် ... အထဲမီးကိုတော့ ဆက်ဖွင့်ထားတာပေါ့ ... မီးမှိန်ရက်ဆို ဘယ်နိမ့်ရှိပါ့မလဲ ... ခေါ်ထားထားကိုဆွဲပြီး နောက်ခန်းထဲ အသာငုံ့ဝင်လိုက်ကြပါတယ် ... ကားထဲမှာ လုံနေတာမို့ အပြင်လေစိမ်းဒဏ်ကို ဖြင်းဖြင်းထန်ထန်မခံရဘူး ... ခေါ်ထားထား ဝွယ်တာကို ချွတ်ချလိုက်ပြီး ရင်စေ့အင်္ကျီကိုလည်း အသာချွတ်လိုက်ပါတယ် ... ကြီးမားထွားကြိုင်းသော နို့အုံကြီးတွေဟာ ပြူးထွက်ကျလာတော့လို ကလှုပ်လှုပ်နဲ့ ဘော်လီကို အသာဖြုတ်ချလိုက်တော့ ... လားလား ... နိုင်ငံခြားမှာဆို မယ်ဘွဲ့ပေးလိုက်ရတဲ့ နို့ကြီးတွေပါဘဲ ... ယင်ယင်ကနှင့်တော်ခံ့ရတဲ့ ပုံမျိုးနဲ့ ... အာရပါးရ ... ငုံ့ငုံ့ပြီး စို့နေလိုက်တာ ... ခေါ်ထားထားထား တစ်ယောက် တော့ကော့ခံနေရပါတယ်။

လက်တစ်ဖက်ကလည်း ... ထဘီကို မြှင့်ပြီး ... စစ်စနိုင်ဒါလင်နှိုက် စောက်ဖုတ်ကို အသာကလိပေးနေတယ်။ မောင်းအိပြီး နိုနေတယ် ... ခေါ်ထားထားကလဲ ... သွေ့ခြေထောက်တွေနဲ့ ထဘီကို ထွန်းချွတ်လိုက်တယ် ... ကျော်ရန်နိုင်အင်္ကျီကိုလည်း အသာကြယ်သီးဖြုတ်ပေးတော့ ... ချမ်းစီးစီးထဲမှာဘဲ ချွတ်လိုက်ရတာပေါ့ ... ချမ်းတော့ ချမ်းတာပေါ့ ... ဒါပေမဲ့ ... မချမ်းပါဘူး ...

ဘောင်းဘီကိုဖြုတ်ပြီး အသာချွတ်ချပေးရှာတယ် ... ဒီလိုမိန်းမမျိုးရယင်တော့ ... နိမ်ဘဲ ... အစုကျော်ရန်နိုင်လဲ ကိုယ်တုံးလုံးဘဲ ... မင်းကြီးကုန်းပြီး ဖြေပေးထားတဲ့ ...

ခေါ်ထားထားစောက်ဖုတ်ကို လျှာနဲ့ကလိနေတယ်လေ ... စောက်ဖုတ်က မွှေးပြီး နူးညံ့နေတော့ ကိုက်စားတော့မတတ် ကြွတ်ကြွတ်နဲ့ ယက်ပေးနေတယ် ... ခေါ်ထားထားလဲ ကိုင်လှုပ်ခံရသလို လူးလိမ့်နေတာပေါ့ ... အရည်တွေက စိမ့်စိမ့်စီးယင်းကနေ ဖြစ်နေတဲ့ အရည်ခွဲခွဲတွေ မွှတ်ကနဲ ထွက်လာပါတော့တယ် ...

မောင်လေး ... အိပ်နေမလုပ်မယ် ... နို့ဖိုယင် အားမရဘူးကွာ ...

ပြောသလိုလုပ်ရတာပေါ့ ... အသာပက်လက် လှန်အိပ်တော့ သံထုတ်တစ်ချောင်းလို တဲ့တဲ့ကြီးထောင်နေတဲ့ လီးအိပ်မှာ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပြီး စောက်ခေါင်းဝတေ့လိုက်တယ် ... အသာလေး စိတ်နဲ့မိချတော့ တဆိဆိနဲ့ ကျွံကျွံဝင်သွားနေရဲ့ ... နဲနဲတော့ ကြပ်းတာပေါ့ ... အသဲပြောပြော အနေခေါ်ပါဘဲ ... နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းကိုက်ယင်း ... ကျော်ရန်နိုင်ရင်ဘတ်ကို လက်ထောက်ပြီး ထိုင်နေလိုက်တာ အားဇိမ်ကို ခုတ်ကနဲ့သိပြီး ရပ်သွားတယ်။ မွှေးတွေသီးလို့ ... လီးဟာ စောက်ခေါင်းထဲမှာ ကြပ်သိပ်နေတယ်လေ ... ခင်ကိုသုံးပြီး ငိုင်းလိုက်လှည့်ပေးလိုက် အလေတိုထုတ် ပြန်ထည့်လိုက်လုပ်ယင်းနဲ့ စိတ်တွေကို ကြွလာလို့ မှောကိုယ်တွေကလည်း ခံနိုင်လာပြီမို့ ကားတစ်စုလုံး သိမ့်သိမ့်တုန်အောင် ဆောင့်ပါတော့တယ် ...

ဖြွတ် ... ဖြွတ် ... ဒုတ် ... ဖြွတ် ... အင့် ...
အင်း ... အား ... ဖြွတ် ... ဖွတ်ဒုတ်အိုး ...

ကောင်းလိုက်တာ မောင်လေးရယ် ... ခုတ် ...
အား ... အိုး ... အကောင်းလိုက်တဲ့လီးကြီး ... မင်း
အတွေ့နောက်ကျလေခြင်း ... အင်း ... အင်း ... အား ...
အား ...

ဒေါ်ထားထားရဲ့နှုတ်က ပြောနေကျမဟုတ်ဘဲ ...
တဏှာသံတွေ ထွက်လာတော့တယ် ... နားထောင်လို့ ...
ကောင်းတာ၊ အခုန သုတ်လွှတ်သေးလို့ ပိုကြာပေမဲ့ ညီဝ်တော
အကြာကြီးမခံနိုင်ပါဘူး ... ဒေါ်ထားထား အရည်တွေ
ရွှဲနေအောင် သွန်ချပြီးလို့ လီးကို အထဲကနေ တအီး
စစ်တယ်ဆိုယင် သုတ်ရည်တွေ ဝေါကနဲ ဆက်သလိုက်
ပါတယ် ...

ဟဲ့ ... မာဇီကော ...

သွားပြီလေ ...

ဟင်း ... မာဇီတို့များ လည်ရပတ်ရမယ်ဆိုရင်
သမီးကိုတောင် ... သတိမရဘူး ...

မမလေးလာတာက ... မိုးချုပ်တာကိုး ...

ကဲကဲ ... ငါ့အဖြစ်ပြောမနေနဲ့ ... ခက်ဒီကော

တီဗွီကြည့်နေတယ် ...

ထမင်းစားပြီးပြီလား ...

မစားတော့ဘူးတဲ့ ...

ဟဲ့ ... မစားလို့ဖြစ်မလား ... ခက်ဒီကဒီလိုဘဲ

ပြောပြောဆိုဆို ငြိမ်းတစ်ယောက် သူ့အဖေအခန်း
ဘက်ကို ခေါင့်ခေါင့်ခေါင့်ခေါင့်နဲ့ ထွက်သွားပါတယ်

နော်ရှင်မူကတော့ အထက်တန်းစားလူတို့ရဲ့အမူအရာဟန်ပန်ကို
ကြည့်ယင်း သက်ပြင်းချလိုက်ပါတယ် ... ဗီဒီယိုကြည့်နေတယ်
ဆိုပေမဲ့ ခါတိုင်းလို အသံကျယ်လှပါဘူး။ အသောက်ခါးကို
ဖွင့်ပြီးဝင်လိုက်တော့ ဥဖိသက်မဝတ်ဘဲမြင်ကွင်းမှာ တေါ်နေတဲ့
အရာတွေဟာ ငြိမ်းရဲ့တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်ဆင်း သွားစေ
ပါတယ် ...

ဗွီဒီယိုကားကြည့်နေတာကိုး ရိုးရိုးတောင်မဟုတ်ဘူး
ပြာကားတဲ့ ... ခက်ဒီတော့ မျက်စီးနေပါလား ...
စီနွိတုန်း ဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်နေလိုက်တာ ... ဦးခေါက်က
စားနေပေမဲ့ မျက်လုံးတော့ အမှန်သားပြင်ကို ခွာတမ်း
ကိုက်မောမောကြည့်နေခဲ့တယ် ... ငြိမ်းဘဝမှာ ... ဒါဟာ
ချိုး ယောကျ်ားတစ်ယောက်နဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်
လိုက်ဗွဲ့ဝင်တာကို တွေ့တာပါ ... အသက်ရှူမြန် လာပြီး
တွေခြောက်လာပါတယ် ... မာဇီနဲ့ ခက်ဒီလဲ ...
တွေ့တို့ဟာ ရောက်ချင်ရာရောက်ကုန်ပါတယ် ...

မှန်သားပြင်ပေါ်မှာတော့ ခြေရှစ်ကလေးလိုလှပတဲ့
လေးတစ်ယောက်ကို ရောမကိုယ်ခန္ဓာနဲ့ ကပ္ပလီ
ကောင်က ခြေစုံချောင်းမြှပြီး လိုးနေပုံပါဘဲ ... ဂျပန်မ
ကလေးနဲ့လှ(၁၇)နှစ်ပေါ့ ... ကပ္ပလီကြီးကတော့ အုန်မတန်
ပါတယ် ... ငြိမ်းတွေ့ဘူးသမျှလူတွေအထဲမှာ အကြီး
... ခယ်ဒီကို ဒေါင်ကောင်းလှပြီ ထင်နေတာ။
လီနဲ့ယှဉ်ယင် ရှာတိတ်ဘဲရှိတော့တယ် ...

ငြိမ်းရဲ့လက်ကောက်ဝတ်လောက်ရှိပြီး ၁၀လက်၊ နီးပါးရှိတဲ့ မဲမဲပြောင်ပြောင်လီးကြီးနဲ့ ဂျပန်မလေး စောက်ဖုတ်ထဲ မညှာတမ်းလိုးတော့ ငြိမ်းတောင် ဖင်ကြောတွေ နာပြီး ဖင်တွေ ကြိမ်းလာပါတယ် ... စောက်ဖုတ်ထဲကလည်း နိုးတိုးနွတ အရသာကို သတိထားမိပါတယ် ... ဂျပန်မလေး ကတော့ ငယ်သံပါအောင် ကုန်းကုန်းအော်တာပေါ့ ... ခြေကျင်းဝတ် ကနေကိုင်ပြီး အဆုံးထိ လီးကိုထည့်လိုက် ... ပြန်ထုတ်လိုက် လုပ်နေပုံဟာ လှသတ်နေတာနဲ့သာတူပါတယ်။ ဂျပန်မရဲ့ မျက်နှာကို ငြိမ်းတစ်သက် မမေ့နိုင်မှာမဟုတ်ပါဘူး။ ဟပြီး အော်နေတဲ့ ပါးစပ် ဖြန့်ဖိတ်တယ်ကိုယ်မရှိပါဘူး ...

ငြိမ်းရဲ့လက်ဟာ အလိုလိုနဲ့ စောက်ဖုတ်ကို ပွတ်ထိ ရက်သား ဖြစ်နေပါတယ် ... အိုး ... အရည်တွေထွက် နေပါလား ... ရှက်စရာကောင်းလိုက်တာ မိငြိမ်းရယ် ... ကိုယ့်ကိုကိုယ် အံ့ဩလို့ မဆုံးပါဘူး ... ကပ္ပလီကြီးဟာ ဂျပန်မရဲ့ခါးကို ကိုင်ညှစ်ပြီး ကုတင်ပေါ်ကနေ မြှောက်လိုက် ပါတယ် ... ပြီးတော့ လီးကို ဒုံးကနဲ ဒုံးကနဲ ဆောင့်လိုက်တာ ဒယ်ဒီတောင် အသက်ရှူသံပြင်းနေတာကို ကြားနေရတယ် ... ခဏနေတော့ ဂျပန်မစောက်ခေါင်းထဲက လီးကိုဆွဲထုတ်ပြီး သုတ်ရည်တွေ ပန်းချတဲ့ ဂျပန်မလေးမျက်နှာကိုတော့ သွားတယ် ... တတန်းလည်း ထိုဗီဒီယိုတော့ ပြီးသွားသလို ငြိမ်း လစ်ခဲ့ရတယ် ... လမ်းလျှောက်ရတာ ချွဲကျိချွဲကျိ အရည်တွေကျတုန်းပဲ ... အိပ်ခန်းထဲဝင်ပြီး သော့ခတ် လိုက်တော့မှ နေသာထိုင်သာရှိတော့တယ်။

ဟဲ့ ... နော်ရင်မူ ခဏနေပေါင် ဒက်ဒီကို ကော်ဖီ တစ်ခွက်ဖျော်ပြီး ပို့ပေးလိုက် ... ငါအိပ်တော့မယ် ... မင်းမှုနဲ့နော် ...

ဟုတ်ကဲ့မေ ...

အိပ်ရာပေါ်ရောက်တော့ မျက်လုံးတွေက ကြောင်ပြီး ရှင်စုန်နေပါတယ် ... အခုနမြင်ရတဲ့ကာတွေကို မကြ[illegible]နိုင် ပါဘူး ... ဟုတ်တယ်လေ ... ကိုယ်တိုင်ခံစားကြည့်ချင်စိတ် တွေက များများပေါ်လာပါတယ် ...

အမျိုးတို့ရဲ့ဆံဘာဝစိတ်ကူးထဲမှာ စံပြဘာသက်ရှိတ် တစ်ယောက်ကို ဖန်ဆင်းပြီး တစ်နစ်ကိုယ်တိုင်းဖြည့်မှာ ပျော်ချင်တိုင်းပျော်နေပါတယ် ... ဘယ်လိုကနေဘယ်လို များကနဲ အိပ်ပျော်သွားတယ်မသိဘူး ... ဆီးအိတ်ထဲမှာ ဆီးတွေပြည့်တင်းပြီး အောင့်လာရတော့ လန့်နိုးသွားပါတယ်။

အိပ်ချင်မူးတူးနဲ့ထပြီး အိမ်သာဆီ ထွက်လာ ခဲ့ပါတယ် ... တစ်အိမ်လုံး ... မှောင်မည်းတိတ်ဆိတ် နေတာပဲ ... မာမီမရှိလို့လားမသိဘူး ... တခုခုဟာနေ သလိုပဲ ... အလို ... ဒက်ဒီအခန်း မီးမပိတ်သေးပါလား။ ဒီအချိန်အထိ ဘာများလုပ်နေသလဲမသိဘူး။ ဟိုကားတွေများ ထပ်ကြည့်နေသလားပဲ။ အိပ်ရေးပျက်ပြီး အားနည်းတော့ မှာပဲ ...

ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်အလုပ်ကိုမုန်းပေမဲ့ အခြေအနေ အရတော့ လုပ်ရမှာပဲ ... ဒက်ဒီအခန်းနားကို ခြေသံ ကြားအောင် အသာလေးဖွပြီး ချဉ်းကပ်သွားမိတယ်။

အခန်းထဲက အသံတမျိုးထွက်နေပါလား။ သိပ်တော့ မသဲကွဲဘူး ... စကားပြောနေတာဘဲလား ... ဘာလားတော့ မသိဘူး ... ဒါပေမဲ့ ... ကြားရတာက စမာသံလို ဘင်တယ် ... ဖောလို ဘလွေးကားများကြည့်နေသလားမသိ…

. ကိုယ့်ဟာသာကိုယ်တွေးချင်ရာတွေးပြီး အခန်း တံခါး… အသာဟပြီး ချောင်းကြည့်လိုက်ပါတယ် ... အလန့်တကြား… အော်ပြီး မရုန်းမိအောင် အတော်ကြီး သတိထားလိုက်… ရပါတယ် ... ဟုတ်တယ်လေ ...

မောင်လေး ... မောင်လေး ... ထတော့ ... ထတော့ ... မိုးလင်းတော့မယ် ...

အင်း ...

ကျော်ရန်နိုင်ဟာ သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာလွှမ်းထားတဲ့ စောင်… ဖယ်ချလိုက်ပါတယ် ... သူ့ကို နှစ်ယောက်လုံး… ကိုယ်လုံးတီးချွတ်တွေဟာ ဖြစ်ပေါ်တော့မယ့် နံနက်ခင်း… လွှတ်လွှတ်လပ်လပ်ကြီး ကြိုဆိုနေတယ် ...

အိပ်မှုတ်ကလေး ... ဟိုကိုအမြန်သွားရမယ် ...

မေက ကောင်းတာကိုး ...

ပြောပြောဆိုဆို ... ဒေါ်ထားထားရဲ့ ရာသီ… အတိုက်အခံလုပ်သလို ပွတ်နေတဲ့စောက်ဖုတ်ကို အသာ… ကိုင်လိုက်တယ်လေ ... ပြီး ... မွတ်ပေးနေတယ် ... … ဘာကုပ်မယ်ထပ်သလဲ ဖြင်းမနေဘူး ... အရေး ကြီး…

ဖြောင့်ထဲမှာထား ... ဝင်ပလွှင်ရိုက်ထား ဖိုက်ထား… ကျော်ရန်နိုင်လီးကြီးကို အသာဆွဲပေးနေတာပေါ့ ... တင်ပလွှင်ရိုက်လိုက်လို့ စောက်ဖုတ်ဟပြီး လက်ချောင်းတွေ ဝင်သွားပါတယ် ...

စောက်ဖုတ်ထဲကအရည်တွေ စိုရွှဲလို့ ဖြူနေတဲ့ လီးကြီးလဲ ဟိုယမ်းသည်ယမ်းနဲ့ တောင်မတ်လာပါပြီ ... နမ်းစုတ်နေပါတယ် ... တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ရှုပ်… ဖြီးဖြင်းနဲ့ တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ဖက်ပြီး ကားယားမှာ လိုးနေကြ ပါတယ် ... ဒေါ်ထားထား အပေါ်ရောက်လိုက် ကျော်ရန်နိုင်က အပေါ်ရောက်လိုက်နဲ့ ...

တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ကြိတ်မနိုင်ခဲရ ဘဲကိုယ်လုံးကို တွယ်ဖွတ်သပ်ပေးနေတယ် ... ရှုက်ပီတွေ ဟုန်းဟုန်းတောက်နေပြီပေါ့ ... နောက်ဆုံးတော့ ... ဒေါ်ထားထားဟာ ပက်လက်အိပ်ပြီး ခြေနှစ်ချောင်းကို ကားရဲ့ …တစ်ဖက်တစ်ချက်မှာရှိတဲ့ ထိုင်ခုံတွေပေါ် တင်လိုက် ပါတယ် ... အိပ်ရာပ် ပေါင်ကိုဖြကားထားတဲ့ပုံပေါ်ပြီးတော့ …ဘာစိတ်သဲထုတ်တစ်ချောင်းလိုဟနေတဲ့ ရန်နိုင်လီးကို … အရည်တွေနဲ့ရွှဲနေတဲ့ စောက်ပေါင်းထဲ တေ့ပေး လိုက်တယ် ...

ရန်နိုင်ဆိုတဲ့ကောင်ကလည်း တော်တာနဲ့ … …ထားသလို ဝန်းကနဲ သောင့်ချပါလေရော ...

ဖြတ် ... ဖြစ် ... ဖြစ် ...

ဒုတ် ... အိုး ... အိုး ... အိုး ...

အား ... အင့် ... အား ... ဒုတ်ဒုတ် ... အိုး ...

…လေး ... ကောင်းလိုက်တာကွာ ... မင်းလီးကြီးရဲ့

အလိုးခံရတာ ငါ့တသက်မှာ အကောင်းဆုံးဘဲ ... ခံကောင်း
တယ် ... ဆောင့် ... မမကိုမညှာနဲ့ ... ဆောင့်ပေး ...
အေး ... မောင်လေးက သိပ်ကောင်းတာ ..., အိုးအိုး ...

ရန်နိုင်ဟာ ဝေါ်ထားထားရဲ့ပုခုံးတွေကို အောက်က
လျှိုကိုင်ပြီး အားယူသလို ဝေါ်ထားထားကလဲ ရန်နိုင်တင်ပါး
နှစ်ဖက်ကို ဖုံကိုင်ပြီး ဆောင့်တဲ့အချိန်မှာ အားနဲ့ဆွဲချပါတယ်။
လီးဟာ ချေးဥဝင်မတတ် စောက်ခေါင်းထဲ မြုပ်မြုပ်
သွားတော့တာပေါ့ ...

အရသာကို ကောင်းကောင်းကြီးခံစားပြီးလို့ ...
နာရီဝက်လောက်ကြာတော့ နှစ်ယောက်ပြိုင်ရှု ပြီးပါတယ်။
ဆီးတော့မှဘဲ အလုပ်ကိုသတိရပြီး ကမန်းကတန်း အဝတ်လဲပြီး
ကားကိုမောင်းထွက်လာပါတော့တယ်...

မောင်လေး ... ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ယင် မမနဲ့
အမြဲလာတွေ့ရမယ်နော် ... မမတော့မောင်လေးကို စွဲနေပြီကွဲ
လိုတာရှိရင်ပြော အားမနာနဲ့သိလား ...

ကျွန်တော်လဲ မမကို အရမ်းချစ်တာဘဲ ဖြစ်နိုင်ယင်
နှစ်ယောက် ပေလီကို ပျော်ပွဲစားထွက်ချင်တယ် ...

ကောင်းသားဘဲ ... ရန်ကုန်ရောက်ယင် ...
စောနားပြီးတော့ စီစဉ်တာပေါ့ ... အခုတော့ကားကို
အရှိန်မြှင့်ပြီး မန္တလေးကို ညနေ(၃)နာရီ အရောက်သွားရမယ်။
ရေချိုးချိန်တောင်မရတော့ဘူး ... တစ်ကိုယ်လုံးလဲ ...
သူ့အရည်တွေနဲ့ ညစ်ပတ်နေတာဘဲ ...

ကျွန်တော့်ကော ဘာထူးလို့လဲ ...

အလန့်တကြားအော်ပြီး မနိုးတသော အတော်ကြီး
သာစိတ်ထားလိုက်ရပါတယ် .. ဟုတ်တယ်လေ ...
တစ်ယောက် ကိုယ်တုံးလုံးကြီးနဲ့ စော်တတ်ရာကို ...
မြင်မားတဲ့အရပ်ဟာ နိုးတိုးနေပါတယ် ... ဘွားတိုးသိုးနေ သလို
သူ့လီးကြီးကလဲ အရှေ့မှာ တယမ်းယမ်းနဲ့ စောစော
ဒိုင်ယိုထဲက ကပွဲလီးလို ထောင်ပြီးသန်နေလိုက်တာ ...

ဒယ်ဒီရှေ့မှာတော့... တစ်ကိုယ်လုံးတုံ့ရှိနေတဲ့
နော်ရင်မှုဟာ ကိုယ်တုံးလုံးကျွေးကျွေးလေး ထိုင်နေတယ် ...
အိုး ... ဒယ်ဒီ ... နော်ရင်မှုကို ... နော်ရင်မှုအသွင်မှာ
ဦးထောက်တိုင်ချလိုက်တယ် ... ပြီးတော့ ... အသာ
ပေါင်တစ်ဖက်ကိုပြီး ချဲ့ပြလိုက်ပါတယ် ... နီယွန်မီးရောင်
အောက်မှာ နီညိုနေတဲ့ စောက်ဖုတ်ကလေးဟာ တင်းကနဲ ...

ဖူးနေတာကို စောက်ဖုတ်ထဲ မြင်လိုက်တယ် ... နှမ်းရာ
ကြီးပါလား ... ဒက်ဒီတစ်ယောက် ဒီလိုနိုဝ်ကျတဲ့ အလုပ် ...
အတွေးမဆုံးခင်မှာဘဲ နော်ရင်မှုတစ်ယောက် ခေါ်လိုက်ခံရသလို
တုန်ပြီး ထွန့်လိမ်လာပါတယ် ... ဘာဖြစ်တာပါလိမ့် ...
ဒက်ဒီဟာ လျှာနီနီကြီးနဲ့ စောက်ဖုတ်ကို တလက်လက်တောက်
လာတဲ့အထိ ရှောက်ယက် ပေးနေတယ် ... အိုး ...
ငါ့စောက်ဖုတ်ကလဲ ယားလာ ပါလား ... ဘယ်လိုကြွာ
ဆိုးရွားဝင်လာပါလိမ့် ... အရည်တွေတစိမ့်စိမ့်ယိုလာပြီ ...
ကျပါဘဲ ...

ကြည့်နေယင်းကနေ နော်ရင်မှု ဒက်ဒီခေါင်းကို ဖိကိုင်ပြီး
ဆွဲသပ်ပေးသလို ခါးကလည်း ကော့တက် လာတယ် ...

သူ့ရဲ့ သေးကျဉ်းတဲ့ ခါးလေးဟာ မြွေ တစ်ကောင်လို အွန့်ကိစ်နေတယ် ... တူးတူးခြားခြား ကားပြီး ငိုင်းနေတဲ့ တင်ပဆုံကြီးလဲ ဆတ်ကနဲ ... ဆတ်ကနဲ ... တုန်လို့ ... နို့အုံဖွေးဖွေးကြီးတွေဟာလဲ နော်ရင်မှူ မျက်စိ စုံမှိတ်ပြီး နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ထားပါတယ် ... ချစ်စရာ မျက်နှာလေးကို တော့သားလေရဲ့ ... ဘာများဖြစ်တာပါလိမ့်။

ကောင်းလို့ဘဲဖြစ်မှာပေါ့ ... ဟင်းကနဲ ... သက်ပြင်းချပြီး ပြုံးသောင်မျက်နှာလေးလေးနဲ့ ငြိမ်ကျ သွားတယ် ... ခက်ဒီလဲကြည့်ပါအုံး မျက်နှာတစ်ခုလုံး ပြောင်လက်နေတယ် ... အရည်တွေရွှဲနေတာ နှုတ်ခမ်းထဲက လည်း ယိုကျနေတယ်ရဲ့ ... မျိုချလိုက်သလား။ ဟုတ်မှာပါ သူလဲကျေနပ်နေတဲ့ပုံဘဲ ... ခက်ဒီမျိုလိုက်တာ ငါ့ထဲကအရ ထွက်နေတဲ့ ... အိုး ... ငရဲကြီးတော့မှာဘဲ ...

သောကြည့် ... ခက်ဒီနော်ရင်မှူနို့အုံကြီးတွေကို ဆုပ်ပြီးညှစ်နေပါလား ... တော်တော်တော့ တင်းတဲ့နို့တွေ မာထက်ထောင်ကြီးမလားဘဲ ... နို့သီးထိပ်ကလေးတွေက ပန်းနုရောင်လေးတွေ ... ငါ့ကမှ နုနုညိုသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါ့နို့လှမှာပါ ... ခယ်ဒီကလည်း မကြီးမငယ်နဲ့ နို့ကို နှိုးနေပြန်ပြီ။ အိုး ... နော်ရင်မှူမှာလှိုလားမသိဘူး ... မျက်နှာကို မှုံနေတာဘဲ ... ပေါင်နှစ်ချောင်းလဲ တစ်ချောင်းနဲ့ တစ်ချောင်း မြွေတွေလို မှတ်ယှက်လိမ်နေပါတယ် ... နော်ရင်မှူ ပေါင်တံကတော့ တကယ်လှတယ် ... ကျောက်ဆစ်လိုဘဲ ဖွေးပြီး သွယ်နေတယ် ... တင်ပါးကြီးဟာ ထိုးထိုးကောက်လို့

ခက်ဒီနို့ကို ကိုက်နေလားမသိဘူး။ ငြိမ်းဟာ ကြည့်သင်းနဲ့ သူမရဲ့ဘရာစီယာမပါဘဲ နို့ကို အသာချစ်ကိုင်ပြီး ပွတ်သပ် နေမိတယ် ...

ကြက်သီးတွေ တဖြန်းဖြန်းထသွားပါတယ် ... ရင်ထဲတစ်မျိုးကြီးဘဲတခုခုလိုနေသလိုဘဲ ... ယောကျ်ားနဲ့ မိန်းမဟာ ဘယ်လိုခြားနားလဲမသိဘူး။ ငါတော့ခုကွဲပါဘဲ ကိုယ်နို့ကိုယ်ဖြန့်ကိုင်တာတောင်တစ်မျိုးကြီးဘဲ။ နို့တွေလဲ တင်းလာပါလား ... သံ့ဩစရာဘဲ ...

ခယ်ဒီလဲ မောဖြေသလို အသာငြိမ်နေတယ် ... ပြီးသွားပြီ ထင်ပါရဲ့ ... အတွေးကမဆုံးသေးဘူး ခက်ဒီကတော့ မတ်တပ်ရပ်ပြီး ကုတင်ဘေးမှာ နော်ရင်မှူကို ရှေ့သားတကျ ဖင်ကို တွင် ပေးလိုက်ပါတယ်။ ပြီးခေါင်ကိုပြုရလိုက်တော့ နီရဲပြီး ရှိုးနေတဲ့ စောက်ခေါင်းဟာ လက်လတ်ဆတ်ဆတ်လှီးထားတဲ့ အသားတုံးလို ပေါ်လာ ပါတယ် ...

ငါမှာလဲ ဒါမျိုးရှိသေးဘဲ ဒါပေမဲ့ ဖြလိုက်ရင်တော့ ငါ့စောက်ခေါင်းပါ မြင်ရမှာမဟုတ်ဘူး ... စုန့်တောင်ကြည့် ရတာ ရမယ် ... နော်ရင်မှူနဲ့ငါနဲ့ဆို ဘယ်သူ့စောက်ပတ် ကြီးလဲ မသိဘူး ... သူကတော့ အမွှေးလိုများတယ် ... ငါမှာတော့ နုနုလေးတွေ ... အို ... ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ သူငါ့လောက် လှပါဘူး ... အို ... ကြည့်ပါအုံး ခက်ဒီ ဟစ်ယောက် လုပ်ပုံကို ... ဗွီဒီယိုထဲက ကပွလီကိုများ အားကျသလား မသိဘူး ... သူ့ရဲ့ စောလီကြီးနဲ့ နော်ရင်မှူ စောက်ခေါင်းကို

တော့ထားလေရဲ့ ... လီးခန်ကြီးကဘဲ နံ့တာကြီးမဟုတ်ဘူး။ ရေန်းဘိုကြီးကို ထိပ်ဖာဖြတ်ပြီး တင်ထားသလို ပြောင်လက်ပြီး ရေန်းရောင်ထလို့နေတယ်။ လီးတစ်ခုလုံးလဲ မော်ခန့်ပန်းပု တင်ခုလို အကြောတွေ နေရာအနှံ့ ယှက်သန်းနေလေရဲ့ ... ငါ့စောက်ခေါင်းထဲကို ဒီလီးကြီးသာ ဝင်လိုက်ယင်တော့ မတွေးဘုံရာဘဲ ... နဲ့တဲ့ အတုတ်ကြီးလား ... ဘယ်ဒီသောက်တဲ့ ဘီယာဘူးခွံလောက် ရှိမယ် ... ဘီယာသောက်လို့များ ဒီလောက်တုတ်လဲ မသိဘူး ... အရှည်ကိုလည်း ကြည့်အုံးလေ ... အနဲဆုံး (၈)လက်မတော့ ရှိပေမယ်ပေါ့ ...

ငြိမ်းရဲ့အမေဟာ အသက်(၅၀)ကျော်ပြီဖြစ်ပေမဲ့ အခုခေတ် လူငယ်များနှုတ်ထက်တောင်မှ သန်မာပါသေးတယ်။ အခုလဲကြည့်လေ ... သူ့ရဲ့ရာမလီးကြီးနဲ့ နော်ရင်မှုကို တောက်ထားပြီး ရုတ်တရက် မသွင်းသေးဘဲ အဝမှာ ဟိုထိုး ဒီထိုးနဲ့ ကလိပေးနေပါတယ် ... နော်ရင်မှုဟာ နဂိုကမှ စိတ်ထက်သန်သူလေးဖို့ အခုလိုမသွင်းဘဲ ကလိပေးနေတာကို အရမ်းမကျေနပ်ဖြစ်နေရှာပါတယ် ... လိုးစရာရှိလိုးတာ မဟုတ်ဘူး ... အထဲမှာ ယားလှပြီ ... ပါးစပ်က ဖွင့်မပြော ပေမဲ့ မျက်လုံးညိုညိုလေး အသာဖွင့်ကြည့်ယင်း ဆိုရှာ ပါတယ် ...

ထိပ်မှာလည်း အရည်တွေရွှဲရွှဲစိုနေပြီမို့ ဖြာထားတဲ့ ပေါင်နှစ်ချောင်းကို ဝိုပြီး ဒိဖြဲလိုက်ပါတယ်။ ပေါင်ဖြဲခံရတဲ့ ...ကာဘဲ အတော်ခံရတယ် ... မကြာပါဘူး ... တော့ထားတဲ့ ...ရဲ့ ... ခံမှာ ဖွတ်ကနဲ အခေါင်းထဲ မြုပ်ဝင် သွားပါတယ် ...

ငြီ ... ဖွတ် ... အား ... ဦးလေးနာတယ် ... နာတယ် ...

တေနားပြီးမှ ဖျော့ဖျော့ပြီး တစ်ထစ်ချင်း သွင်းပါလေရော ...

ဖြစ် ... ဖြင်း ... ဖြင်း ... ဖြစ်

ဒုတ် ... ဖုတ် ...

အ ... အား ... အား ... ဟား ... အား ...

ကြိတ်ပြီးဆော်တာပေါ့ ... ဒါပေမဲ့ ... ခက်ဒီက မညှာတော့ပါဘူး ... အသားရှေ့တိုးနောက်ဆုတ်လုပ်ယင်း နော်ရင်မှုကိုဖြေသိပ်နေပါတယ် ... ကောင်မလေးကလဲ ခြေးခြေးအရသာတွေလာတယ်နဲ့တူပါရဲ့ ... ဖင်ကိုကော့ကော့ ပေးနေတယ်လေ ... အုံရောအုံ့ရော ... ငြိမ်းလည်း ကြည့်ယင်းနဲ့ အရည်တွေမတရားထွက်လာလို့ ထဘီလှန်ပြီး စောက်ခေါင်းကို အသာလက်နဲ့ပွတ်နေမိတယ် ... ခြကိုကြဲ စောက်ခေါင်းကို အသာလက်ချောင်းကလေးတစ်ချောင်း ထဲ့ လိုက်တော့ အိုးကောင်းလိုက်တဲ့အရသာ ဒါကြောင့် လူတွေ လိင်ဆက်ဆံမှုလုပ်နေကြတာကိုး စောက်ခေါင်းထဲ လက်ခလယ် သွင်းလိုက်ထုတ်လိုက်လုပ်နေတယ် ... ဒီလောက်ကောင်းတာတဲ့ ... စောက်စေ့ကလေးကို ပွတ်ပေးလိုက်ယင် တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ်တုန်တဲ့အထိကောင်းတယ် ...

နက်ဒီတို့ကိုလည်းကြည့်အုံး ... ကောင်မလေးက အခုတော့ မှောက်ဘဲ ... တဟင်းဟင်းနဲ့ အရသာတွေ့ပုံရှိုး ငြိုးငြင်နေတယ် ... နေအုံး ဟိုဒီလာမှ ပြောရအုံးမယ် ...

ဒက်ဒီကိုလည်း အတင်းဖက်ပြီး ဗင်ဗိုင်းဗိုင်းကြီးတွေကို တော့တော့ပေးနေတယ် ... ဒယ်ဒီကလည်း ကရင်မလေး ခေါင်းကို ဖိဖြယ်ယင်း အားပြင်းပြင်းနဲ့ဆောင့်နေရဲ့ ... ကုတင်ဟာ တဒိန်းဒိန်းလှုပ်နေတယ် ... စပါယ်ရှယ်ပို့ တော်သေးတာပေါ့ ...

မောက်ခေ့ကလေးကို ထိမိများတော့ အရှိန်း ကျင်တက်ပြီး တင်ကိုယ်လုံး တုန်လာတယ်။ ဒက်ဒီလည်း ကြည့်ဆုံး တစ်ကိုယ်လုံးတွန့်လိမ်ကောက်ကွေးနေတဲ့ ကရင်မ ကို အသားကုန်ဖိဆောင့်နေတယ် ... မကြာပါဘူး ... သုတ် တွန်းလိမ်ပြီး ကရင်မပေါ်ထပ်ကျသွားတော့ရဲ့ ... အဖြစ်တဲ့ပါလိမ့် ... ရောဂါများလား ဒိုး ... ငါ့ဖောက်ခေါင်းထဲက ... ဟုတ်ပါတယ် ... ငြိမ်း ဖောက်ခေါင်းထဲက အရည်တွေဖွက်ကနဲကျပြီး ငြိမ်းကိုယ်တိုင် အကြောကိုက်သလို တွန့်တွန့်သွားပါတယ် ... အရည်တွေကို သောက်မကျသောင် ပက်ခါးနဲ့ခံပြီး ဘဝန်းမက်ကို အငြိမ် သုတ်ချောင်ရတော့တာပေါ့ ... အနန်းမောက်ရ တက်ခုနနဲ့ ဘိုးပြီး စမ်းကြည့်ရတယ် ...

ပြီးပါပြီ